

Журнал

«БУКОВИНСЬКИЙ ВІСНИК
ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ ТА
МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ»

№1 січень-березень 2011 року

Засновник
Чернівецький регіональний центр
перепідготовки та підвищення кваліфікації
працівників органів державної влади,
органів місцевого самоврядування,
державних підприємств,
установ та організацій

Свідоцтво про реєстрацію
ЧЦ № 302 від 25.10.2005

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

голова: ЯРМИСТИЙ М. В., директор Чернівецького регіонального центру перепідготовки та підвищення кваліфікації працівників органів державної влади, органів місцевого самоврядування, державних підприємств, установ та організацій;

заступник голови: ГАКМАН С.М., заступник директора-начальник науково-дослідного відділу Чернівецького регіонального центру перепідготовки та підвищення кваліфікації працівників органів державної влади, органів місцевого самоврядування, державних підприємств, установ та організацій;

відповідальний секретар: КАФАНОВ О. А., начальник редакційно-видавничого відділу Чернівецького регіонального центру перепідготовки та підвищення кваліфікації працівників органів державної влади, органів місцевого самоврядування, державних підприємств, установ та організацій;

члени редакційної колегії:

БАБИЧ Н. Д., професор філологічного факультету Чернівецького національного університету ім. Ю. Федьковича;
БУРКУТ І.Г., доцент кафедри політології та державного управління Чернівецького національного університету ім. Ю. Федьковича, кандидат історичних наук;

КИЛИНИЧ В. О., начальник відділу міжнародних відносин та зв'язків з громадськістю Чернівецької міської ради;
КРУГЛАШОВ А. М., професор, доктор політичних наук, завідувач кафедри політології та державного управління Чернівецького національного університету ім. Ю. Федьковича;

ЛЕНЬКОВ М. І., заступник начальника Управління державної служби Голодержслужби України у Чернівецькій області;

МАКСИМЕЦЬ Д.С., директор видавництва «БукРек», заслужений журналіст України
МОІСЕЙ А.Є., керуючий справами Чернівецької обласної ради;

СУШИНСЬКИЙ І. В., начальник Головного управління юстиції у Чернівецькій області;

УНГУРЯНУ В. М., начальник інформаційно-аналітичного відділу Чернівецької обласної ради;

ФІСАНОВ В.П., завідувач кафедри міжнародної інформації Чернівецького національного університету ім. Ю. Федьковича, доктор історичних наук, професор;
ЧЕРНОВСЬКИЙ О. К., голова Апеляційного суду Чернівецької області.

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ:
58001, Чернівці,
вул. Червоноармійська, 5/52,
Тел/факс: (0372) 552903
E-Mail: bukprk@mail333.com

Редакція зберігає за собою право скорочувати й редагувати подані текстові оригінали. Журнал може друкувати матеріали, не поділяючи думки автора. Статті не рецензуються та не повертаються. За точність наведених даних відповідають автори. Передрук матеріалів – тільки з дозволу редакції. Періодичність виходу журналу – 4 числа на рік

Передплатити журнал
«БУКОВИНСЬКИЙ ВІСНИК
державної служби та місцевого самоврядування»
можна у всіх відділеннях поштового зв'язку
Передплатний індекс 94853

Верстка: Олексій КАФАНОВ.
Редагування: Олексій КАФАНОВ.

Наклад 150 прим.
Віддруковано в друкарні Видавничого дому «БукРек»
58000, м. Чернівці, вул. Радищева, 10.
Тел. (0372) 52-69-56. Факс (0372) 55-29-43.
E-Mail: bukrek@ukr.net

У НОМЕРІ

Офіційна хроніка

Міненерговугілля уклало угоду про співробітництво з Чернівецькою областю.....	2
Михайло Папів зустрівся з послами Австрії та Румунії.....	4
Воїни не забуті.....	5

Державне управління

ГАЛИЦЬ Г. Адміністративна реформа модернізує управлінський апарат та допоможе боротися з корупцією.....	7
ЮЗВА Ю. Тенденції громадсько-політичного життя Хотинського району після місцевих виборів 2010 року.....	9
БОЙЧУК М. У Заставні збудують новий житловий комплекс.....	11
Перший рік перебування на посаді: короткі підсумки.....	13
ДОВГАНІЧ О. Підтримка та розвиток інституту сім'ї в Чернівецькій області.....	15
ХОМ'ЯК М., МЕЛЬНИК П., ХОМ'ЯК В. Садівництво - перспективний напрямок розвитку сільського господарства Буковини.....	18
Молодь на державній службі.....	22

Міське самоврядування

ГЕРМАН М. Основи управління комунальної власності.....	24
ГОМОНОВИЧ С. Плануємо перенести автовокзал, не лише центральний.....	28
ТОМКО Д. Зелений туризм та обробка деревини - наші перспективи!.....	30
СПИЖАВКА Л. Брідок - село з багатою історією.....	31
ВАРВАРЮК Л. Не вистачає робочих місць.....	31

Наукова думка

НЕДОКУС І. Адміністративна реформа: в режимі очікування.....	32
СТРЕЛЬЧУК Н. Громадянське суспільство в Україні: як подолати кризу довіри?.....	36
ЯВКІН В. Метеорологи «діагностують» землю водночас і щодня.....	39
МЕЛЬНИЧУК Я. Імідж державних службовців.....	40
ШЕВЧЕНКО А. «Євро регіонам» потрібен власний бюджет.....	42

Охорона здоров'я

НЕЗБОРЕЦЬКИЙ І. Гайморит: хто винен і що робити.....	44
НІКІФОР Л. Материнська захворюваність - наслідок хворобливості цілого покоління.....	46

Перепідготовка та підвищення кваліфікації

Навчання державних службовців - запорука професійності.....	48
---	----

Статистика, факти, події

«Діалог органів місцевого самоврядування та громадянського суспільства на шляху європейської інтеграції України».....	12
В 2011 році необхідно покращити показники роботи кожної галузі.....	17
Громадянське суспільство українсько-молдовсько-румунського прикордоння об'єднується.....	29
Економічна місія румунських підприємств в Україні.....	43
В області створено єдину мережу веб-сайтів закладів охорони здоров'я.....	45
Відбулося перше засідання Громадської Ради при Державній податковій адміністрації в Чернівецькій області.....	47
Новою статистики.....	51

МІНЕНЕРГОВУГІЛЛЯ УКЛАЛО УГОДУ ПРО СПІВРОБІТНИЦТВО З ЧЕРНІВЕЦЬКОЮ ОБЛАСТЮ

22 березня 2011 року Міністр енергетики та вугільної промисловості України Юрій Бойко під час робочої поїздки до Чернівецької області провів нараду з питань соціально-економічного розвитку області. На нараді були присутні голова Чернівецької облдержадміністрації Михайло Папієв, заступник голови обласної ради Валентин Маніліч та представники адміністративно-господарського активу області. Під час наради було підписано угоду про співробітництво між Міністерством енергетики та вугільної промисловості України, Чернівецькою обласною державною адміністрацією та Чернівецькою обласною радою щодо розвитку паливно-енергетичного комплексу та соціальної інфраструктури населених пунктів

області.

Юрій Бойко позитивно оцінив перспективи співробітництва між Міненерговугілля та Чернівецькою областю.

“Підписання Угоди є початком якісних принципів співпраці між центральними органами виконавчої влади та регіональними органами управління. Співробітництво стосується не тільки питань розвитку паливно-енергетичного комплексу, а й передбачає активну взаємодію сторін у соціально-економічному житті Чернівецької області, зокрема у питаннях, які стосуються великомасштабних та структуруючих проектів. Такі конкретні справи як найкраще сприяють зміцненню авторитету влади на місцях і демонструють відповідальне ставлення до їх реалізації всіх її представників”, - наголосив Міністр.

Голова обласної державної адміністрації Михайло Папієв висловив впевненість у тому, що ці ділові стосунки будуть плідними.

“Я знаю ділові якості і вимогливість нашого куратора від Уряду Юрія Бойка, адже ми працювали разом у складі двох урядів, тому я впевнений, що всі зобов’язання Угоди будуть виконані”, – підкреслив керівник крайової виконавчої влади. Михайло Папієв зазначив, що головне завдання, яке стоїть зараз перед усіма

– “повернути довіру людей до влади і наблизити владу до людей”. Голова облдержадміністрації подякував партнерам з Києва та представникам інших регіонів, які були присутні на нараді. “Ми об’єднані заради високої мети – щоб Україна була економічно могутньою і соціально захищеною державою, і ті завдання, які перед нами ставить Президент Віктор Янукович, і започатковані реформи будуть втілені в життя і матимуть успіх тільки завдяки підтримці людей”, – наголосив Михайло Папів.

Нагадаємо, розпорядженням Кабінету Міністрів №31 від 19 січня 2011 року визначено, що Міністр енергетики та вугільної промисловості України Юрій Бойко безпосередньо відповідає за взаємодію з місцевими органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування Чернівецької області.

Перебуваючи на Дністровській ГАЕС, Міністр енергетики та вугільної промисловості України Юрій Бойко заявив, що Дністровська ГАЕС є стратегічним об’єктом для України. Він відзначив, що в сучасних умовах такий об’єкт, як Дністровська ГАЕС, має стратегічне значення не лише для України, але і Європи, тому буде фінансуватися в передбачених обсягах будівництво 2 і 3 гідроагрегатів. Зі слів Юрія Бойка, в даному випадку мова йде про енергетичну незалежність і експортні можли-

вості держави. Міністр енергетики та вугільної промисловості, який взяв участь у запуску гідроагрегата в генераторному режимі, офіційно підтвердив його промислову експлуатацію і входження в енергомережу.

Запуск гідроагрегата здійснено в автоматичному режимі, а час від старту до набуття номінального навантаження у 324 мегавати відбулося за 6 хв. 20 сек., що є нормою. У продовженні будівництва Дністровської ГАЕС зацікавлена і буковинська влада, адже від цього значно поповнюється місцевий бюджет, каже голова Чернівецької облдержадміністрації Михайло Папів. Після катастрофи в Японії на атомній станції “Фукусіма - 1” в багатьох країнах Європи переглядають свої плани у сфері атомної енергетики, а тому значення таких об’єктів, як Дністровська ГАЕС, в найближчі роки буде зростати. *Прес-служба ОДА*

Довідково:

В Чернівецькій області будуватиметься одна із найбільших у світі гідроакмулюючих електростанцій – Дністровська ГАЕС. Дністровська гідроакмулююча станція проектувалася як складова частина енергосистеми колишнього СРСР. Будівництво почалося з 1983 року. ГАЕС запроектовано для роботи в циклічному режимі, споживаючи надлишкову дешеву нічну енергію атомних і теплових станцій і видаючи пікову потужність у денний час. 10 січня 2009 року відбувся експериментальний пуск першого гідроагрегату Дністровської ГАЕС із розкруткою генератора

на 100 %.

22 грудня 2009 року перший гідроагрегат Дністровської ГАЕС введено у дослідно-промислову експлуатацію приймальною комісією.

У грудні 2010 року в органах Державної архітектурної будівельної інспекції отримано сертифікат відповідності про введення в промислову експлуатацію першого гідроагрегату Дністровської ГАЕС.

Протягом 2010 року на об’єкті проводилися всебічні випробування першого гідроагрегату у різних режимах навантаження за програмою дослідно-промислової експлуатації, завершувалися остаточні роботи на всіх об’єктах ГАЕС. Починаючи від 4 грудня 2010 року розпочато щоденну роботу першого гідроагрегату у диспетчерському графіку енергосистеми (по 2 години у генераторному/насосному режимах).

МИХАЙЛО ПАПІЄВ ЗУСТРІВСЯ З ПОСЛАМИ АВСТРІЇ ТА РУМУНІЇ

Михайло Папієв запропонував провести в Чернівцях міжнародний економічний форум

Під час зустрічі керівників виконавчої та представницької влади у Чернівцях з Надзвичайним та Повноважним Послом Румунії в Україні Корнелом Іонеску, голова облдержадміністрації Михайло Папієв висловив ініціативу щодо проведення в Чернівцях воєни нинішнього року першого Шумпетерівського міжнародного економічного форуму, присвяченого проблемам розбудови публічно-приватного партнерства, малого і середнього підприємництва та транскордонної кластеризації, долучитися до роботи якого запросив румунських економістів та бізнесменів. Участь у такому заході, на думку сторін, є важливою для розширення транскордонної співпраці між Чернівецькою областю та сусідніми повітами Румунії.

Окрім економічної співпраці, на зустрічі обговорили співробітництво в екологічній, освітній та туристичній сферах. Надзвичайний та Повноважний Посол Румунії в Україні високо оцінив

важливість роботи системи оповіщення про підняття рівня води в річках Буковини, та висловив упевненість, що результати моніторингу рівня води в краї у подальшому вбережуть життя та майно не лише українців, а й румунів. Перспективною, на думку Корнела Іонеску, є співпраця в туристичній сфері, оскільки Чернівецька область надзвичайно багата об'єктами, цікавими для туристів.

Михайло Папієв підкреслив, що для України та Буковини

зокрема, є важливим досвід Румунії щодо впровадження реформ з метою наближення усіх сфер життя до європейських стандартів. Крім того, голова облдержадміністрації вніс низку пропозицій щодо реалізації транскордонних інфраструктурних проектів та висловив сподівання щодо подальшої плідної співпраці. “У наших стосунках домінантними повинні бути європейські норми паритетності та віддзеркалення”, – підкреслив Михайло Папієв.

Співпраця між Буковиною та Каринтією є взірцевою

Питання співпраці в економічній, гуманітарній сферах та сфері транскордонного співробітництва обговорив голова облдержадміністрації Михайло Папієв з Надзвичайним та Повноважним послом Республіки Австрія в Україні Вольфом Дітріхом Хаймом. За словами посла, Чернівецька область є важливим партнером у контексті поглиблення співпраці в рамках нової європейської стратегії для Дунайського регіону, враховуючи багаторічний та плідний досвід співробітництва між Буковиною та землею Каринтія. Вольф Дітріх Хайм підтримав ініціативу Михайла Папієва щодо необхідності підписання угоди про співпрацю між Чернівецькою областю та Ка-

ринтією, яка досі регламентована лише відповідним протоколом.

За словами Надзвичайного та Повноважного посла Республіки Австрія в Україні, співпраця між Буковиною та Каринтією є взірцевою, жоден інший український регіон не може похвалитися такими досягненнями. Тож уряд землі Каринтія також зацікавлений у поглибленні співробітництва. На думку сторін, буковинсько-австрійське співробітництво має перспективу, окрім гуманітарної сфери, ще й у галузях енергозберігаючих технологій, туризму та малого підприємництва. Крім цього, Вольф Дітріх Хайм зазначив, що досвід спільної роботи з Австрією, набутий

Михайлом Папієвим під час головування у Міністерстві праці та соціальної політики України, має бути перенесений на терени Буковини.

Голова облдержадміністрації запевнив посла у європейському спрямуванні розвитку України. «Ми втілюємо у життя ті завдання, які визначив Президент. Передусім, це стосується модернізації країни через проведення масштабних реформ, основною метою яких є наближення України до європейських стандартів», - підкреслив Михайло Папієв. Серед своїх основних завдань у якості Надзвичайного та Повноважного посла Республіки Австрія в Україні Вольф Дітріх Хайм визначив поглиблення співпраці між країнами. Посол вважає за необхідне та доцільне відкриття у Чернівцях почесної консульської установи Республіки Австрія. Ця ініціатива отримала підтримку керівництва області.

ВОЇНИ НЕ ЗАБУТІ

15 лютого в Чернівцях у День вшанування учасників бойових дій на території інших держав відбулося покладання квітів до пам'ятника загиблим в Афганістані буковинцям. Згадати земляків прийшли друзі, рідні. У заході взяли участь голова облдержадміністрації Михайло Папієв, міський голова Микола Федорук, представники обласної ради, профспілок, ветеранських організацій.

Пам'ять загиблих в Афганістані присутні вшанували хвилиною мовчання, а священники Української православної церкви відправили заупокійну літургію. «Сила солдатської дружби допомогла вам вистояти і вижити тоді, на війні, – відзначив голова облдержадміністрації Михайло Папієв. – Тому ви, як ніхто інший, знаєте, що сила – в єдності, в згуртованості дій, взаємній підтримці та порозумінні. Ваші зусилля, спрямовані на поліпшення життя у нашому спільному домі, підвищення авторитету воїнів-інтернаціо-

налістів у суспільстві заслуговують поваги і шани». «Переконаний, що майбутній успішний розвиток Буковини, України як держави стане для всіх нас найкращою нагородою за ратні подвиги і повсякчасну працю», – сказав Михайло Папієв. Голова облдержадміністрації запевнив, що обласна влада спільно з ветеранськими організаціями буде робити все можливе, щоб ветерани та їхні родини почувалися затишно сьогодні та були впевненими у завтрашньому дні. Михайло Папієв побажав учасникам війни в Афганістані

міцного здоров'я, родинного тепла, достатку і затишку.

Окрім урочистого мітингу керівники області взяли участь у зустрічі з активом обласної організації Української спілки ветеранів Афганістану. Метою зустрічі стало обговорення нагальних питань, які турбують учасників бойових дій і потребують вирішення на рівні керівних структур. Як зазначив Георгій Галиць, зустріч була спрямована на те, щоб

ветеранські спільноти, ні нас, але я переконаний, що за підсумками виконання бюджету за перше півріччя 2011 року ці параметри будуть переглядатися», – запевнив Георгій Галиць. Проблеми афганців, які потребують вирішення, озвучив на зустрічі голова обласної Спілки воїнів Афганістану Станіслав Козак. Найбільш актуальними питаннями на сьогодні залишається забезпечення ветеранів-афганців житлом, транспортними

знайти порозуміння, з'ясувати в якій послідовності буде вирішуватися те чи інше питання і які ресурси та кошти для цього необхідні. «Проблеми воїнів-афганців завжди перебувають на постійному контролі крайової влади», - підкреслив перший заступник голови облдержадміністрації. «Наше консолідоване бачення вирішення цих проблем полягає в тому, щоб, виходячи з можливостей районних і обласного бюджету, передбачити те фінансування, яке необхідне для підтримки ветеранів-афганців та діяльності організації», – зазначив пан Галиць. «Кошти в тих розмірах, які є зараз, не задовольняють ні

засобами, необхідними медикаментами та санаторно-курортним оздоровленням. Турбує також афганців питання щодо пільгового проїзду в транспорті, оскільки багато перевізників відмовляють учасникам бойових дій у наданні таких послуг, питання збільшення грошових допомог матерям загиблих воїнів, а також фінансової допомоги вдовам і дітям померлих ветеранів-афганців. Як зазначив Георгій Галиць, всі пропозиції, які прозвучали, а також критичні зауваження будуть враховані і запевнив, що нинішнього року житлове питання для воїнів-афганців зрушить з місця.

Георгій ГАЛИЦЬ,

перший заступник голови Чернівецької обласної державної адміністрації

АДМІНІСТРАТИВНА РЕФОРМА МОДЕРНІЗУЄ УПРАВЛІНСЬКИЙ АПАРАТ ТА ДОПОМОЖЕ БОРОТИСЯ З КОРУПЦІЄЮ

Минуло кілька місяців з того часу, коли було опубліковано Указ Президента України «Про оптимізацію системи центральних органів виконавчої влади». Таким чином, Президент України дав старт першому етапу адміністративної реформи.

Реформа передбачає суттєві зміни в структурі виконавчої влади. Безперечно, це позитивний процес. Адміністративна реформа, що зараз впроваджується в Україні – це не окремий сегмент, це одна із складових комплексу тих реформ, що зараз відбуваються у державі. Йдеться про те, що країна все попереднє десятиліття не була спроможна провести ці реформи – у керівництва держави була відсутня політична воля, бо воно залежало від перманентних виборів. Політики боялися втратити рейтинг, тому і не впроваджували так званих непопулярних реформ. Нині всі вибори відбулися, і є час на так давно необхідне державі реформування. На жаль, реформи не відбуваються безболісно і не забезпечують покращення життя вже сьогодні. Проте вони справді необхідні, адже політика соціального популізму, яка була в Україні впродовж останнього десятиріччя до добра не доведе. Якби нинішня влада змогла доступно пояснити громадянам та громадянському суспільству суть цих реформ, то безперечно громадянське суспільство було б першим союзником нинішньої влади у їх проведенні. Безперечно громадянськість не має стояти осторонь реформування. Активну позицію має висловлювати громадська рада при ОДА, котра і є представником громадськості. До речі, процес формування, висування та обрання цієї ради

був абсолютно прозорим. Керівником цієї ради став професор Анатолій Круглашов – людина досить відома та знана в краї, яка не завжди погоджується із тим, що робить влада. І це позитивно, коли присутня твереза критична оцінка, не критиканство. Заступником пана Круглашова обрано Володимира Старика – голову Українського Народного дому, який представляє національно-демократичний спектр у громаді нашого краю. Тобто, зібрались люди, які мають свою думку, які не працюють на підігріві чи розігріві влади. Я думаю, що якщо громадська рада силами обраних експертів працюватиме належним чином, то це буде дуже корисно у призмі корекції тих речей, які робить ОДА в контексті реалізації реформ, запроваджених Президентом України.

Окрім адміністративної реформи, котра є лише складовою модернізації країни, впроваджуватимуть пенсійну, бюджетну, податкову та житлово-комунальну реформи. Ціна втрачених 10 років дуже висока – ще п'ять років тому Україна за основними соціальними та макроекономічними показниками конкурували з Албанією і Молдовою за останні місця в Європі. Сьогодні після найбільшої за 20 років девальвації національної валюти ми міцно посідаємо останнє місце. Абсолютно недосконалий державний механізм стримав проведення галузевих, секто-

ральних реформ.

До указу 9 грудня в Україні було 112 центральних установ виконавчої влади, урядових органів зі спеціальним статусом. Зараз – наполовину менше. А це означає, що управління державою буде спрощеним. Ми позбуваємося бюрократії, тому вирішення важливих для території питань значно спроститься. Можна сміливо наводити позитивний приклад Грузії, котру за радянських часів вважали найбільш корумпованою республікою. Нині вона у двадцятці країн, де найпростіше започаткувати і займатися бізнесом. Там вже відбулася модернізація державного управління.

Переконаний, що найближчим часом буде видана низка указів, що стосуватимуться місцевих державних адміністрацій, бо на місцевому рівні це теж необхідно. Але говорити, що основною метою скорочення державного апарату є економія бюджетних коштів, буде некоректно. Ця мета також переслідується, але вона не є основною. Основна мета – боротьба з бюрократичним апаратом, подолання корупції, спрощення адміністрування. Чим простіший адміністративний апарат, тим він ефективніший. Впевнений, Президенту вистачить політичної волі, щоб довести розпочаті реформи до логічного завершення.

Зменшено кількість міністерств, отже, об'єднуються функції. Це запобігатиме їх дублюванню, а відповідно, знівелює ґрунт для зловживань. Щось подібне відбудеться і на рівні областей та районів.

Прикметно те, що адміністративна реформа відбувається за рахунок скорочення топ-менеджменту. Прибирають багато керівних посад, без яких можна абсолютно спокійно обійтись. Відповідально може сказати, що голові ОДА цілком достатньо одного заступника, котрий замінюватиме голову на час його відсутності та підписуватиме термінові документи. Це найбільш дороговартісна у держуправлінні посада, бо передбачає секретаря, помічника, водія, службовий автомобіль.

Минулорічний бюджет був доволі напружений, тому, коли виникло питання за-

безпечення працівників апарату ОДА, я підписав розпорядження щодо відмови голови ОДА та його заступників від надбавок та премій. За рахунок цього працівники апарату отримували виплати у повному обсязі.

Сподіваюсь, що реформа на місцевому рівні відбуватиметься за рахунок керівних посад. У моєму розумінні загальне скорочення чисельності працівників передбачає збільшення заробітної плати тим, хто залишиться. Нині спеціаліст в ОДА отримує 1000 гривень – це не конкурентна зарплата для фахівця, від якого ми вимагаємо певного рівня професійності.

Поки чекаємо, але думаю, що підходи до оптимізації будуть такі ж, як і на центральному рівні. Скорочуватимуть неефективні, дублюючі функції. Питання ж не полягає в тому, щоб механічно скоротити кількість державних службовців та скоротити витрати.

Насправді, ці витрати, якщо брати у відношенні до державного бюджету, є незначними. Суть адміністративної реформи в іншому – прибрати зайві ланки. Скорочуючи апарати, ми скорочуємо головних спеціалістів, заступників губернатора та начальників управлінь. Потрібно звільняти там, де гальмується розгляд документів, де високий рівень корупційних діянь. Головний спеціаліст має нормально працювати та отримувати нормальну зарплату. Крім того, необхідно спростити доступ до дозвільної системи.

До речі, формально реформа не стосується міст обласного значення та апаратів обласних рад, бо міста керуються законом про місцеве самоврядування. Але Президент України Віктор Янукович, виступаючи на засіданні Ради регіонів, наполегливо попросив керівників міст та обласних рад повернути апарати виконкомів у сформованих радах, хоча би до тієї чисельності, що була п'ять років тому. Тим більше, що заробітна плата чиновників рад вища, ніж чиновників адміністрацій. Нормативно зобов'язати керівників міст та обласних рад не можна, лишається апелювати до совісті та здорового глузду керівництва органів місцевого самоврядування.

Юрій ЮЗВА,

Голова Хотинської районної державної адміністрації

ТЕНДЕНЦІЇ ГРОМАДСЬКО-ПОЛІТИЧНОГО ЖИТТЯ ХОТИНСЬКОГО РАЙОНУ ПІСЛЯ МІСЦЕВИХ ВИБОРІВ 2010 РОКУ

1 листопада 2010 року Хотинський район як і вся країна отримав нове обличчя місцевої влади. Особливістю проведення виборчих перегонів стало повернення права мешканцям територіальних громад обирати депутатів у одномандатних виборчих округах. Мажоритарно-пропорційна система дозволяє максимально збалансувати представництво у органах місцевого самоврядування великих і малих партій. На попередніх місцевих виборах громадяни були вимушені обирати значною мірою «котів у мішку», які фактично не несли ніякої відповідальності перед своїми виборцями.

Запровадження змішаної пропорційно-мажоритарної системи дало змогу громадянам через депутатів мажоритарників активніше впливати на прийняття рішень органами місцевого самоврядування. Стратегія і тактика політичних сил на місцевих виборчих кампаніях 2006 та 2010 року суттєво різнилася. Якщо у 2006 році імідж місцевих осередків політичних партій будувався у значній мірі навколо іміджу загальнодержавних партійних лідерів, чому сприяла пропорційна виборча система, то в 2010 році наявність у мажоритарних списках впливових місцевих суспільно-громадських, авторитетних діячів кардинально вплинула на тактику ведення виборчої кампанії, електоральні уподобання виборців.

За результатами місцевих виборів 2010 року в Хотинській районній раді представлено 8 фракцій політичних партій:

- Партія регіонів - 20 чол.;
- Фракція політичної партії Фронт Змін - 12 чол.;
- Фракція «ВО Батьківщина» - 5 чол.;
- Фракція політичної партії Наша Україна – 7 чол.;
- Фракція політичної партії Соціаліс-

тична партія України - 4 чол.;

- Фракція політичної партії «Єдиний Центр» – 4 чол.;
- Фракція політичної партії Народна партія – 9 чол.;
- Фракція політичної партії «Сильна Україна» - 2 чол.

Один депутат представляє Партію Зелених України.

Значна частина депутатів має великий досвід роботи у сфері державного управління та місцевого самоврядування.

Сьогодні слід виокремити 3 рівня тенденцій громадсько-політичного життя Хотинського району після місцевих виборів 2010 року:

По-перше, незважаючи на достатню політичну фрагментацію Хотинської районної ради вдалося досягнути високого рівня співпраці між партійними фракціями різних політичних сил, оскільки депутати усвідомлюють, що велика політика «твориться» в столиці, а їм як представникам територіальних громад необхідно спільно вирішувати соціально-економічні, гуманітарні завдання;

По-друге, налагоджено стабільну взаємодію між Хотинською районною держав-

ною адміністрацією та Хотинською районною радою, оскільки мета діяльності виконавчої влади та органу місцевого самоврядування одна – покращення життя мешканців району;

По-третє, виконавча влада при прийнятті рішень намагається максимально врахувати думку громадськості. Для цього при Хотинській районній державній адміністрації діє політична рада, до якої увійшли представники різних політичних сил. Крім того була сформована громадська рада, яка передбачає активну участь представників громадськості у вирішенні важливих соціально-економічних, суспільних проблем району, на основі проведення активних консультацій. До громадської ради увійшли представники творчої інтелігенції району, які представляють профкоми, ветеранські, молодіжні організації. Серед них районна організація Української спілки ветеранів Афганістану, громадська організація «Центр Євроінтеграції», Профком медичних працівників Хотинського району та інші. Громадська та політична рада відіграють консультативно-дорадчу роль у процесі прийняття рішень виконавчою владою.

Слід зазначити, що ці дві інституції є тим громадсько-політичним барометром, який реагує на дії влади та органів місцевого самоврядування, вчасно вказує на недоліки в їхній роботі, декларує позицію громадськості.

Створення та функціонування подібних дорадчих органів дасть у перспективі відчутні результати у роботі виконавчих органів влади. Тут слід відмітити наступні моменти:

- посилення відповідальності місцевої влади перед громадою;
- зміцнення громадського сектору району;
- підвищення якості прийняття рішень державною адміністрацією та районною радою;
- формування демократичної політичної культури взаємодії між владою і народом;

При Хотинській районній державній адміністрації діє політична рада, до якої увійшли представники різних політичних сил.

- впровадження у сфері державного управління принципів плюралізму думок та прозорості прийняття рішень.

Яскравим прикладом взаємодії громадськості з органами місцевого самоврядування та державної влади є реалізація спільного проекту громадської організації «Центр Євроінтеграції» та Хотинської районної ради «Створення модельних правил благоустрою територіальних громад та впровадження їх у громадах» за підтримки Програми МВФ «Посилення впливу громадянського суспільства».

Метою втілення проекту є розробка та впровадження правил благоустрою у 10 територіальних громадах Хотинського району Чернівецької області для врегулювання низки правовідносин у суспільному житті цих громад. Загальна чисельність населення, яка охоплюється проектом складе 18 тисяч осіб.

Реалізація даного проекту передбачає проведення інформаційно-лобістської кампанії як механізму впровадження модельних правил благоустрою 10 територіальних громад Хотинського району та активного використання громадських слухань, загальних зборів як інструменту вирішення місцевих територіальних проблем.

Створення модельних правил благоустрою має стати для кожної територіальної громади місцевою суспільною конституцією, угодою між мешканцями та органами місцевого самоврядування.

Як показує практичний досвід успішних громад, такий документ в час правових неузгоджень та протиріч дає можливість надолужувати прогалини чи недоліки чинного законодавства в умовах конкретної територіальної громади.

Якісним показником реалізації проекту має стати видання книги, яка слугуватиме практичним посібником для органів місцевого самоврядування.

При успішній реалізації проекту планується розширити його межі на всі 38 територіальних громад району.

Михайло БОЙЧУК,

*голова Заставнівської районної
державної адміністрації*

У ЗАСТАВНІ ЗБУДУЮТЬ НОВИЙ ЖИТЛОВИЙ КОМПЛЕКС

Нещодавно у Заставні розпочали будівництво нового житлового комплексу. Залито перший кубометр бетону фундаменту унікальної забудови – семиповерхових житлових будинків економ-класу, де переважатимуть одно- та двокімнатні квартири.

Будівництво житла хорошої якості за доступними цінами дасть можливість мешканцям Заставнівщини придбати квартири у райцентрі. 40-гектарний житловий комплекс матиме сучасну інфраструктуру: дитячий садок, мережу аптек, магазинів й інші заклади необхідні для повноцінного життя його мешканців. Знаходитиметься житловий комплекс на околицях райцентру, в урочищі «Аеропорту». Там надзвичайно красиві краєвиди та «рукою подати» до Дністра.

Позитивним фактором, що свідчить на користь побудови житлового комплексу є й те, що будуть створені додаткові робочі місця, відбудують стадіон, що знаходиться неподалік. Всі роботи проводить фірма «Чернівціжитлобуд». Перший будинок розрахований на 300 осель. Приємно, що фірма «Чернівціжитлобуд», зареєструвавши на території району свою філію, сприяє новим додатковим надходженням до місцевого бюджету, допоможе розвантажити міську мережу водопостачання та водовідведення.

За словами генерального директора будівельної фірми «Чернівціжитлобуд», заслуженого будівельника України В.Мороза, фірма, яку очолює, незабаром відзначає своє 10-річчя. За ці роки здали до експлуатації понад 900 сучасних квартир, що знаходяться по вулицях Будівельників, Ентузіастів, Руській м.Чернівці. Таким чином втілюють у життя нову програму Уряду — «Доступне житло».

У Заставні планують побудувати вось-

миповерхові житлові будинки. Щоправда на восьмому — лише мансарда. У будинку буде ліфт. Балкони — утеплені. Тут працюватиме і центр зайнятості. Ціни на житло— нижчі ринкових. Один квадратний метр вартує 4400 гривень. До того ж, платити люди будуть за фактично виконані роботи. Гроші наперед ніхто не братиме. За словами В.Мороза будівництво розраховане на 2 роки і тому за цей період потрібно повністю розрахуватися.

Загалом, варто зазначити, що у місті Заставна багатоповерхівки будували ще у 70-80 роках минулого сторіччя. Приємно, що за короткий термін вдалося оформити усі необхідні документи, щоб розпочати задумане. Бог допоміг залити перший бетон — з добром і в добрий час.

До виборів опозиція стверджувала, що даний проект — лише піар і до реального діла справа не дійде. Вибори минули, а відповідні роботи тривають. Нашому райцентру необхідне добротне, доступне житло і добре, що ми у цьому напрямку зрушили з мертвої точки.

Ні для кого не є секретом, що на Заставнівщині спостерігається демографічний спад. Натомість наші земляки (в основному молоді сім'ї) купували житло у Кіцмані, Заліщиках, Кельменцях, Сокирянах, Чернівцях. Якщо будуть у цих містах мешкати, то їхні діти там і ходитимуть до школи. Хочемо, щоб вони залишалися у районі, який є екологічно чистим, а найголовніше - рідним

для них. Що спостерігається за кордоном: працюють у містах, а проживають — за десятки кілометрів, у маленьких населених пунктах.

Наголошую на тому, що прийнято відповідну програму «Доступне житло», згідно з якою держава відшкодуватиме 30% від вартості житла. Скажімо, якщо квартира коштуватиме 300 тисяч гривень, то 100 тисяч повертатиме держава. Кошти передбачені, але ще не розроблений механізм їх повернення. Ті люди, які бажають придбати комфортне житло, від цього лише виграють...

Поряд із багатоповерхівками «виростатимуть» і індивідуальні комфортні будиночки, аж до міжнародної траси. Увесь спектр необхідних робіт планують здійснити упродовж 15 років...

Приємно, що представники влади та вищезгаданої будівельної фірми знайшли спільну мову — до дрібниць обговорили задуми й деталі. Те містечко матиме майбутнє, перспективу, де дбають про молоде покоління, зводять для них добротне, комфортне житло. Віримо, що тепер Заставна його матиме!

СТАТИСТИКА, ФАКТИ, ПОДІЇ

«Діалог органів місцевого самоврядування та громадянського суспільства на шляху європейської інтеграції України»

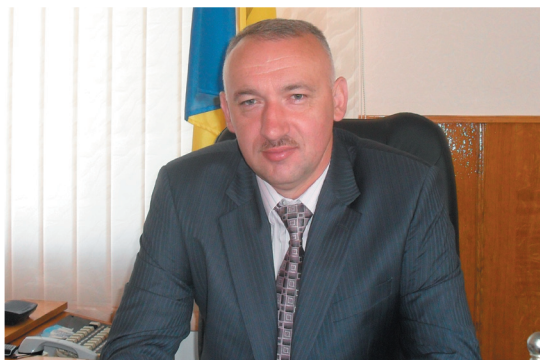
22 лютого у Чернівецькому регіональному Центрі перепідготовки та підвищення кваліфікації державних службовців відбулася відеоконференція з представниками місцевої влади та неурядових організацій Чернівецької та Херсонської областей. «Діалог органів місцевого самоврядування та громадянського суспільства на шляху європейської інтеграції України» - так звучала тема дискусії, котра, між іншим, виявилася дуже жвавою.

Відеоконференція відбулася у рамках міжнародного проекту «Молоді дослідники Вишеграду для майбутнього Європи», котрий адмініструється Центром Євро-Атлантичної Інтеграції та Безпеки ЧНУ. Головною метою проекту за підтримки Міжнародного Вишеградського Фонду є поширення досвіду європейської інтеграції країн Вишеграду у сусідніх країнах. Загалом, у проекті беруть участь викладачі та студенти Чернівецького національного університету, Університету Матея Бея, Банська Бистриця (Словаччина), Празького університету економіки, Ягеллонського університету (Польща), Університету Корвінус (Угорщина).

Повертаючись до відеоконференції, слід зазначити, що окрім знаних Чернівецьких громадських діячів, науковців та представників влади були присутні й угорські колеги, котрі активно ділилися своїм євроінтеграційним досвідом.

ПЕРШИЙ РІК ПЕРЕБУВАННЯ НА ПОСАДІ: КОРОТКІ ПІДСУМКИ

Голова Глибоцької районної державної адміністрації Микола Георгійович Загарюк народився 30 листопада 1964 року в мальовничому селі Кам'янка Глибоцького району Чернівецької області. Тут він ріс і навчався у загальноосвітній школі, яку в 1982 році успішно і закінчив. Ще з дитинства мріяв стати частинкою історії прекрасної Глибоччини.

Микола Георгійович майже все своє трудове життя віддав сфері правоохоронних органів (з 1991 по 2008 роки), що не могло не залишити свого відбитку на його життєвих позиціях – звик до порядку та дисципліни у всьому. «Сказано - зроблено» - основний девіз по життю. Часу на пусті балачки немає. «Буковина – це край, в якому жили наші предки та житимуть наші діти. Я хочу зберегти, розвивати його для добробуту майбутніх поколінь», - розповідає він про себе.

У квітні 2010 року Указом Президента України Миколу Загарюка призначено на посаду голови Глибоцької районної державної адміністрації, отже він саме відзначає перший рік роботи на займаній посаді.

Серед основних здобутків виконавчої влади Глибоцького району з часу, коли її очолив Микола Георгійович стало те, що за результатами комплексної оцінки соціально-економічного розвитку районів за січень - грудень 2010 року, Глибоцький район чи не вперше посів 1 місце в загальнообласному рейтингу.

Комплексну оцінку виведено за результатами рейтингових місць у чотирьох сферах - сфері реального сектору, сфері соціального сектору, сфері державних фінансів та споживчого ринку.

Перше місце здобуто за рахунок покращення протягом року всіх показників соціально-економічного розвитку, але особливо хотілося б відмітити роботу Глибоцького

РЕМ, завдяки якому в грудні 2010 року рівень оплати за спожиту електроенергію зріс на 1,4% (становить 101,9%) і даний показник піднявся з восьмого місця на третє, це і дало змогу району здобути 1 місце серед інших районів області.

Впродовж 2010 року максимальні зусилля влади докладалися для залучення коштів на проведення поточних, капітальних ремонтів та будівництва нових об'єктів соціально-культурної сфери.

Зокрема, що стосується закладів культури, то:

- проведено поточні та капітальні ремонти в районному будинку творчості та дозвілля;

- відремонтовано центральну районну бібліотеку;

- проведено ремонтні роботи у Глибоцькій художній школі, музичних школах селища Глибока та с.Кам'янка, Глибоцькому краєзнавчому музеї.

Не забували й про заклади освіти:

- після капітального ремонту приміщення дитячого навчального закладу в с.Тарашани відкрито дві нові групи; в ДНЗ с.Черепківці відкрито додаткову дошкільну групу; відкрито додаткові групи в ДНЗ с.Сучевени та с.Молодія;

- Валякузьминський НВК реорганізовано в Валякузьминський дошкільний навчальний заклад;

- Михайлівську загальноосвітню школу та дитячий навчальний заклад реорганізова-

но у навчально-виховний комплекс;

- проведено капітальні ремонти в загальноосвітніх школах сіл Червона Діброва і Коровія; а також в БТДЮ;

- відкрито нове класне приміщення в Купському навчально-виховному комплексі №2;

- завершено реорганізацію Грушівської загальноосвітньої школи за рахунок реконструкції старих класних приміщень, в яких навчатимуться дошкільнята в НВК, а також введені в експлуатацію очисні споруди системи «Біотал»;

- проведено ремонти опалювальної системи та закуплено обладнання в Станівецьку та Корчівецьку загальноосвітню школу.

Кошти на проведення цих робіт виділяла райдержадміністрація, районна та сільські ради, чималою була допомога територіальних громад цих сіл.

В районі велику увагу приділено питанню підвозу дітей на навчання до освітніх закладів. Так нещодавно школярі Турятської та Валякузьминської загальноосвітніх шкіл отримали змогу добиратися до шкіл на нових автобусах, отриманих за державною програмою «Шкільний автобус».

Що стосується сфери охорони здоров'я, то у 2010 році:

- проведено капітальний ремонт ФАПу у с. Михайлівка;

- Луковицький ФАП реорганізовано в лікарську амбулаторію загальної практики сімейної медицини. На даний час завершуються роботи по введенню її в експлуатацію;

- в с. Ст. Вовчинець проведено капремонт лікарської амбулаторії сімейної медицини та облаштування опалювальної системи;

- розпочато будівництво лікарської амбулаторії сімейної медицини в с. Стерче;

- проведено роботи по реконструкції автономного водопостачання харчоблоку та котельні Глибоцької центральної районної комунальної лікарні, заміну електрокабелю від підстанції до котельні, віконних блоків в цокольному поверсі головного корпусу, відремонтовано частину покрівлі Глибоцької ЦРКЛ, проведено ремонт та заміну частини опалювальної і каналізаційної мереж;

- реконструйована будівля старої котельні під лікарсько-оздоровчий комплекс;

- проведено ремонти в лікувальних закладах сіл Молодія, Петричанка, Кам'янци, Терембече, Волока;

Відновлено мости в с. Корчівці, Турятка та Червона Діброва, які були пошкоджені внаслідок стихійного лиха в червні 2010 р.

Особливу увагу районної влади приділено питанню збереження та примноження духовності наших краян. Так, в с. Біла Криниця, яке вважається світовим духовним центром старообрядництва, у 2010 році відкрито новозбудований музей. В урочищі Варниця поблизу с. Біла Криниця розпочато будівництво каплиці Всіх Святих, у якій мають відбутися поминальні заходи з нагоди вшанування пам'яті розстріляних у 1941 році. Нову каплицю збудували в с. Корчівці.

Отже, зроблено чимало, але попереду ще багато нових починань. Вже сьогодні йде мова і проводиться підготовча робота з відновлення мостів в селах Терембече, Сучевени, Карапчів; планується будівництво дошкільних навчальних закладів в селах Станівці та Опришени; відкриття додаткових груп в дошкільних навчальних закладах сіл Йорданешти, Карапчів, Просіка; введення в експлуатацію Молодійської загальноосвітньої школи, встановлення санвузла та проведення ремонту методичного кабінету в РБТД тощо. Чимало проблем у зв'язку з недостатнім фінансуванням, виникає у питанні будівництва Чагорської загальноосвітньої школи, ремонту автодоріг району, газифікації населених пунктів. Та на думку голови райдержадміністрації, найважливішою запорукою нашого спільного успіху є тісна співпраця та взаєморозуміння між виконавчою та представницькою гілками влади області і району, депутатами обласного, районного, селищного та сільського рівнів. І незалежно від наших політичних поглядів та переконань, ми чесно і прозоро маємо працювати на розвиток і процвітання Глибоччини.

Інна Баланик, керівник апарату Глибоцької районної державної адміністрації

Олександр ДОВГАНИЧ,

начальник управління у справах сім'ї, молоді та спорту Чернівецької обласної державної адміністрації

ПІДТРИМКА ТА РОЗВИТОК ІНСТИТУТУ СІМ'Ї В ЧЕРНІВЕЦЬКІЙ ОБЛАСТІ

На державному рівні головним завданням є стимулювання процедури відтворення українського населення. Однією з найгостріших соціальних проблем України є депопуляція населення. Через низьку народжуваність Україна щорічно втрачає (порівняно з 1990 роком) приблизно 170 тис. населення.

Президентом та Урядом України здійснюється політика щодо підтримки та розвитку інституту сім'ї, оскільки результати досліджень в галузі демографічної політики говорять про старіння нації та депопуляцію Українського населення.

Задля розв'язання такої національної проблеми та стимулювання сім'ї, Указом Президента України від 29.06.2001 № 47-6/2001 «Про почесні звання України» регулюються питання присвоєння, вручення та носіння почесних звань поряд з якими, почесне звання України «Мати - героїня», яке присвоюється жінкам, котрі народили та виховали до восьмирічного віку п'ятьох та більше дітей.

Указом Президента України від 25.12.2007 № 1254/2001 «Про одноразову винагороду жінкам, яким присвоєно почесне звання України «Мати - героїня», засновано з 1 січня 2008 року виплату одноразової грошової винагороди, яка здійснюється у десятикратному розмірі прожиткового мінімуму, встановленого для працевздатних осіб.

Завдяки злагодженій роботі управління у справах сім'ї, молоді та спорту з Міністерством України у справах сім'ї, молоді та спорту та районними державними адміністраціями області, у 2009 році почесне звання України «Мати - героїня» отримало 2428 жінок, у 2010 році цим званням нагороджено

2916 жінок Чернівецької області, які в грудні 2010 року отримали одноразову грошову винагороду. Жінкам Чернівецької області, яким звання було присвоєно у 2009 році було виплачено кошти на суму 15.373.620 гривень, відповідно за 2010 рік виплачено коштів на суму 23.836.670 гривень.

Підрахунки управління у справах сім'ї, молоді та спорту свідчать, що за 2010 рік від загальної кількості присвоєних звань по Україні, 15,3% становить кількість присвоєних звань Чернівецької області. Звичайно даний показник роботи є позитивним, оскільки Чернівецька область (найменша область України), за кількістю нагороджених жінок посіла друге місце в Україні, однак питання нагородження та виплати винагороди залишається відкритим, що змушує впроваджувати позитивні корективи в роботу управління, задля удосконалення механізму реалізації сімейної політики в Чернівецькій області, що надзвичайно стимулює мене як керівника управління. За інформацією Комісії державних нагород та геральдики при Президентові України у 2011 році планується присвоїти близько 31 тис. почесних звань «Мати - героїня» матерям України, звідки можна зробити висновок що в 2011 році понад 4 тис. жінок Чернівецької області будуть нагороджені почесним званням України «Мати - героїня».

Надзвичайно гострою проблемою було питання успадкування прав щодо виплати одноразової винагороди жінкам, яким присвоєно почесне звання України «Мати - героїня», але які на момент отримання винагороди померли. Відповідно до статті 1216 Цивільного кодексу України (далі - Кодекс) спадкуванням є перехід прав та обов'язків (спадщини) від фізичної особи, яка померла (спадкодавця), до інших осіб (спадкоємців).

Згідно зі статтею 1217 Кодексу спадкування здійснюється за заповітом або за законом.

До складу спадщини входять усі права та обов'язки, що належали спадкодавцеві на момент відкриття спадщини і не припинялися внаслідок його смерті (стаття 1218 Кодексу).

Відповідно до статті 68 Закону України «Про нотаріат» державний нотаріус при видачі свідоцтва про право на спадщину за законом перевіряє факт смерті спадкодавця, час і місце відкриття спадщини, наявність підстав для закликання до спадкоємства за законом осіб, які подали заяву про видачу свідоцтва та спадкового майна.

Спадкоємці за законом, які позбавлені можливості подати документи, що підтверджують наявність підстав для закликання до спадкоємства, можуть бути за письмовою згодою всіх інших спадкоємців, які прийняли спадщину і подали докази родинних, шлюбних чи інших відносин із спадкоємцем, включені до свідоцтва про право на спадщину.

У разі, якщо спадкодавець подав усі необхідні документи для отримання нагороди, проте кошти, перераховані на особистий банківський рахунок, не отримав, зазначена грошова сума входить до складу спадщини.

Слід зазначити, що в рамках реалізації сімейної політики, управлінням здійснюється розподіл бланків суворого обліку «посвідчення батьків та дитини з багатодітної сім'ї» між районними державними адміністраці-

ями та міськими радами області для оперативного заповнення та видачі багатодітним сім'ям, що регламентується постановою Кабінету Міністрів України від 02.03.2010 № 209 «Деякі питання виготовлення та видачі посвідчень батьків та дитини з багатодітної сім'ї». Зазначеною постановою затверджено Порядок виготовлення та видачі посвідчень батьків та дитини з багатодітної сім'ї. Відповідно до п. 3 зазначеного Порядку передбачено:

Батькам багатодітних сімей надаються 50-ти відсоткові знижки на користування комунальними послугами

Посвідчення видаються структурним підрозділом у справах сім'ї, молоді та спорту районних державних адміністрацій,

міських рад одному з батьків за місцем його реєстрації протягом одного місяця після подання таких документів:

- заяви батька або матері про видачу посвідчень;
- копії свідоцтв про народження дітей;
- копії сторінок паспорта батька та матері з даними про прізвище, ім'я, по батькові, дату його видачі і місце реєстрації;
- довідки про склад сім'ї;
- фотокартки (батьків та дітей) розміром 30 x 40 міліметрів;
- довідки про те, що за місцем реєстрації батька або матері посвідчення структурним підрозділом не видавалися (у разі реєстрації батьків за різним місцем проживання).

Відповідно до пред'явленого посвідчення, Законом України «Про охорону дитинства» із змінами та доповненнями внесеними Законом України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України з питань соціального захисту багатодітних сімей» передбачено наступні пільги.

Батькам багатодітних сімей надаються такі пільги:

- 1) 50-відсоткова знижка плати за користування житлом (квартирна плата) в межах норм, передбачених чинним законодавством (21 кв. метр загальної площі житла на кожного члена сім'ї, який постійно проживає в жиллому приміщенні (будинку),

Діти з багатодітних сімей мають право на безоплатний проїзд в усіх видах міського пасажирського транспорту

та додатково 10,5 кв. метра на сім'ю);

2) 50-відсоткова знижка плати за користування комунальними послугами (газопостачання, електропостачання та інші послуги) та вартості скрапленого балонного газу для побутових потреб у межах норм, визначених законодавством.

Площа житла, на яку надається знижка при розрахунках плати за опалення, становить 21 кв. метр опалюваної площі на кожного члена сім'ї, який постійно проживає в жиллому приміщенні (будинку), та додатково 10,5 кв. метра на сім'ю;

3) 50-відсоткова знижка вартості палива, у тому числі рідкого, в межах норм, визначених законодавством, у разі якщо відповідні будинки не мають центрального опалення;

4) позачергове встановлення квартирних телефонів. Абонентна плата за користування квартирним телефоном встановлюється у розмірі 50 відсотків від затверджених тарифів.

Пільги щодо плати за користування житлом (квартирної плати), комунальними послугами та вартості палива, передбачені пунктами 1-3 частини третьої цієї статті,

надаються багатодітним сім'ям незалежно від виду житла та форми власності на нього.

Дітям з багатодітних сімей надаються такі пільги:

1) безоплатне одержання ліків за рецептами лікарів;

2) щорічне медичне обстеження і диспансеризація в державних та комунальних закладах охорони здоров'я із залученням необхідних спеціалістів, а також компенсація витрат на зубопротезування;

3) першочергове обслуговування в лікувально-профілактичних закладах, аптеках та першочергова госпіталізація;

4) безоплатний проїзд в усіх видах міського пасажирського транспорту (крім таксі), автомобільному транспорті загального користування в сільській місцевості, а також залізничному і водному транспорті приміського сполучення та автобусах приміських і міжміських маршрутів, у тому числі внутрірайонних, внутрі- та міжобласних незалежно від відстані та місця проживання;

5) безоплатне одержання послуг з оздоровлення та відпочинку відповідно до Закону України "Про оздоровлення та відпочинок дітей"

СТАТИСТИКА, ФАКТИ, ПОДІЇ

Михайло Папієв: «В 2011 році необхідно покращити показники роботи кожної галузі»

На цьому акцентував увагу голова облдержадміністрації Михайло Папієв під час апаратної наради з керівниками структурних підрозділів обласної державної адміністрації та територіальних представництв центральних органів виконавчої влади. Звертаючись до учасників наради, Михайло Папієв наголосив: «Ви маєте бути ефективними менеджерами у своїх галузях,

вміти організувати роботу в умовах модернізації країни, моделювати розвиток ситуації у своїх галузях з врахуванням інтересів регіону».

Під час розгляду інших питань порядку денного, зокрема, щодо погашення заборгованості із заробітної плати, голова облдержадміністрації відзначив, що оперативний моніторинг засвідчує скорочення зарплатних боргів на економічно активних підприємствах області протягом березня на півмільйона гривень - до 1895,5 млн. гривень.

Прес-служба ОДА

Мирослав ХОМ'ЯК,

начальник відділу економічного аналізу і прогнозу Головного управління агропромислового розвитку облдержадміністрації

Павло МЕЛЬНИК,

директор Української науково-дослідної станції карантину рослин НААН, голова постійної комісії обласної ради з питань агропромислового розвитку (до вересня 2010р)

Віра ХОМ'ЯК,

науковий співробітник Української науково-дослідної станції карантину рослин НААН

САДІВНИЦТВО - ПЕРСПЕКТИВНИЙ НАПРЯМОК РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА БУКОВИНИ

Буковина має 4,9 відсотка садів України, володіючи лише 1,3 відсотками земель країни. Щорічно садоводи області вирощують близько 2 мільйонів саджанців плодкових та ягідних культур і садять до тисячі гектарів садів.

В умовах глобалізації світової економіки питання виробництва конкурентоспроможної за якістю та собівартістю продукції набуває виняткової гостроти. Основою конкурентоспроможності та високоефективного функціонування галузі садівництва є розсадництво, тому від стану і розвитку цієї складової в комплексі з факторами внутрішнього та зовнішнього середовища прямого й непрямого впливу залежить перехід садівництва на інтенсивно-інноваційний розвиток і, як результат, поліпшення якості життя населення через підвищення рівня споживання плодів та ягід до фізіологічно обґрунтованих норм.

Всі плодові і ягідні культури, в значній мірі вражаються вірусними і мікоплазмовими

захворюваннями. За даними зарубіжних авторів, в перших 2-3 роки після зараження дерев латентними вірусами значних змін в рості і плодоносінні не відбувається. Проте з часом вплив вірусної інфекції посилюється. Вірусна інфекція пригніблює розвиток надземної частини і кореневої системи, значно знижує продуктивність фотосинтезу і врожайність, погіршує якість плодів, знижує засухо- і морозостійкість дерев.

За даними англійських дослідників втрачають урожай за 5 років залежно від сорту досягали 3,5 - 23,4 т/га. В Італії врожайність хворих дерев нижче на 20 - 53%. У Канаді відмічено зниження врожайності на 50% в результаті дії вірусної інфекції. Аналогічні результати, що

доводять зменшення врожайності і пригноблення зростання заражених дерев, отримані в багатьох країнах світу. Тому розвинуті країни вже давно практикують вирощування оздоровленого посадкового матеріалу з використанням технології культури тканин *in vitro*. У Сполучених Штатах Америки, Італії, Великій Британії, Нідерландах, Новій Зеландії, Франції виробництво оздоровленого посадкового матеріалу плодкових і ягідних культур з використанням методу клонального мікророзмноження поставлене на промислову основу і очевидна тенденція зі збільшення такого посадкового матеріалу надалі.

Найбільший досвід такого виробництва накопичений в Італії, де продукція однієї лабораторії з 38 тис. оздоровлених дерев, вирощуваних в 1978 році виросла до 1,5-2,0 млн. у 1991 році.

Нині частка безвірусного садивного матеріалу у виробництві розсадництва України становить близько 17 відсотків. Згідно з Галузевою програмою розвитку садівництва України на період до 2025 року розробленої Інститутом садівництва НААН, до 2015 року цей показник необхідно довести до 50% і до 2020 року – 100% плодкових насаджень України мають бути закладені оздоровленим безвірусним садивним матеріалом.

Сади, закладені безвірусними саджанцями набагато урожайніші, ніж посаджені рядовим матеріалом. Науковими дослідженнями доведено, що у безвірусних насадженнях (в порівнянні із звичайними) врожайність залежно від сортових особливостей і виду вірусної інфекції зростає на величину від 17-20 до 45-55% з одночасним поліпшенням якості плодів.

Буковинське розсадництво сьогодні знаходиться на стадії якісного та кількісного розвитку. Відповідно до Державного реєстру виробників насіння і садивного матеріалу в 2010 році в Чернівецькій області вирощуванням саджанців займалися 44 розсадники, які задекларували наміри виростити близько 3 млн. штук саджанців плодкових та ягідних

культур. До цього щорічно в області вирощувалось близько 2 млн. саджанців плодкових та ягідних культур, що цілком задовольняє потреби садівницьких господарств. У перспективі Буковинське розсадництво може повністю забезпечити потреби садівництва Придністровського регіону (Тернопільська, Івано-Франківська, Хмельницька області) і вийти на всеукраїнський та закордонні ринки з урахуванням таких чинників:

1. Необхідно остаточно визначитися з переліком підщеп на тепер і на перспективу. Розмноження підщеп необхідно проводити на безвірусній основі з використанням біотехнологічних методів в т.ч. методу клонального мікророзмноження на поживних середовищах *in vitro*.

2. Необхідно терміново закласти маточно-живцеві сади з дотриманням усіх вимог та європейських стандартів з урахуванням перспективності окремих порід і сортів.

3. Вибрати сорти, з якими можна буде виграти конкуренцію на внутрішньому і зовнішньому ринках та отримати високі реалізаційні ціни.

Варто відмітити, що частина плодорозсадників області, маючи відповідну матеріальну базу та європейський досвід, вирощують якісний садивний матеріал. Серед них ФГ «Яніс», ФГ «Макосад», ФГ «Глорія», ПП «Козьма», ПП «Ковтюк» та ін. Однак сьогодні всі, без винятку, господарства мало контролювані як в плані технологій вирощування, підбору сортів та вегетативно розмножуваних підщеп, так і в плані фітосанітарного стану розсадників. В таких випадках вирощений садивний матеріал здебільшого сумнівного характеру як за категоріями етапів розмноження (біологічні категорії – «Прибазовий», «Базовий», «Сертифікований», «Стандартний»), фітосанітарним станом (фітосанітарний статус – «Вільний від вірусів», «Тестований на віруси»), так і за якістю («I сорт», «II сорт»).

В умовах інтенсифікації садівництва і погіршення екологічної ситуації все більшого

Врожайність хворих
дерев нижча на 50 %.

значення набуває розробка та використання ефективних технологій виробництва оздоровленого високоякісного посадкового матеріалу і створення адаптивних форм і сортів рослин з використанням біотехнологічних прийомів, заснованих на оздоровленні вихідного матеріалу методом культури тканин та клональному розмноженні безвірусних рослин в строго підконтрольних умовах *in vitro*. Розвинуті країни світу вже давно перейшли на принципово нові технології в розсадництві з урахуванням досягнень біотехнології – вирощують тільки безвірусний посадковий матеріал високих селекційно-санітарних категорій через культуру «*in vitro*».

Дані технології повністю виключають виробництво випадкового і рядового посадкового матеріалу і мають цілий ряд переваг над традиційними методами:

- прискорюють впровадження нових сортів у виробництво;
- дозволяють виробляти оздоровлений від вірусних та інших хвороб посадковий матеріал, який відповідає вимогам світових стандартів;
- дають змогу в стерильних умовах розмножувати однорідний посадковий матеріал увесь рік на штучних поживних середовищах;
- мають високий коефіцієнт розмноження;
- запобігають при розмноженні повторному зараженню рослин, а при їх інтродукції – завезенню та розповсюдженню фітопатогенних та карантинних об'єктів;
- дають можливість розмножувати сорти, які погано укорінюються традиційними методами;
- скорочують строки впровадження сортів і клонів з 5-7 до 2-3 років;
- гарантують термінову заміну старих інфікованих сортів новими оздоровленими;
- дають можливість селекціонерам зберігати необхідний генофонд;
- дозволяють в короткі строки перевести розсадництво на принципово нові технології.

Беручи до уваги той факт, що садівництво є пріоритетним напрямком розвитку агропромислового комплексу області та усвідомлю-

ючи важливість безвірусного розсадництва, Головним управлінням агропромислового розвитку облдержадміністрації в 2007 році була розроблена Обласна програма підтримки наукових досліджень Української науково-дослідної станції карантину рослин на 2008-2010 роки, яка передбачала розробку технології розмноження безвірусного підщепного матеріалу груші.

В даний час на базі станції створена лабораторія діагностики фітовірусів, яка укомплектована сучасним науковим обладнанням, виконує дослідження за сертифікованими міжнародними методиками з використанням сертифікованих діагностичних систем та лабораторія оздоровлення і мікроклонального розмноження вегетативних підщеп груші.

В результаті обстежень багаторічних насаджень області спеціалістами лабораторії діагностики фітовірусів встановлено, що 87-92% промислових насаджень, близько 80% плодкових розсадників та 74% рослин в маточниках вегетативних підщеп уражені збудниками вірусних, бактеріальних та грибкових хвороб. Найбільш поширеними та шкодочинними серед них є парша, борошниста роса, бактеріальний опік, бактеріальний рак, моніліоз, бура та біла плямистість, захворювання кори та деревини, дрібнолистість, пожовтіння жилок листків, гутаперчевість, кам'янистість плодів груші та яблуні, мозаїка груші, проліферація яблуні. Аналогічна ситуація в інших садівничих регіонах України.

В лабораторії мікроклонального розмноження станції в рамках обласної програми відпрацьована біотехнологія розмноження підщеп груші, яка запатентована як інтелектуальна власність Української науково-дослідної станції карантину рослин. Створена колекція оздоровлених клонів вегетативних підщеп груш, які підтримуються в культурі *in vitro*, проводиться їх промислове нарощування для потреб виробництва. В перспективі, на базі лабораторії планується проводити оздоровлення господарсько-цінних сортів плодкових і ягідних культур методами термотерапії, хемотерапії в культурі *in vitro* та прискорене розмноження безвірусних базових клонів методом культури верхівкової меристеми.

Разом з тим, при виконанні регіональної програми виник цілий ряд проблем. По-перше, не сформована до кінця матеріально-технічна база для виконання досліджень, відсутні спеціалізовані депозитарні приміщення, що обумовлює утримання безвірусного фонду в культурі *in vitro*. По-друге, відсутність спеціалізованих тепличних приміщень для розмноження і особливо для адаптації рослин після культури *in vitro* стримує виробництво безвірусного маточного матеріалу. По-третє, в Україні не розроблена технологія виробництва вітчизняних діагностичних систем та не налагоджено їх випуск для потреб галузі, що не дає можливості здійснювати фітовірусологічний контроль якості садивного матеріалу на всіх етапах його вирощування, а зарубіжні діагностичні набори надто дорогі для виробничого використання.

Наступним етапом реалізації обласної програми має бути закладання в базових розсадницьких господарствах маточників вегетативних підщеп, вирощених на безвірусній основі. Ці господарства мають забезпечити інші плодові розсадники області високоякісним підщепним матеріалом. При цьому для забезпечення належних фітосанітарних умов та попередження перезараження рослин вірусами, в польових умовах будуть проводитись відповідні карантинні та фітосанітарні заходи, направлені на підтримання безвірусності рослин.

Однією з проблем переводу розсадництва на безвірусну основу є те, що в області

зовсім відсутні маточно-живцеві сади нових перспективних сортів плодкових та ягідних культур. Живці для щеплення відбираються в промислових насадженнях невідомих репродукцій, іноді у віддалених регіонах або й за кордоном що може призвести до негативних наслідків. В таких садах, внаслідок тривалої їх експлуатації, а також відсутності рекомендованих для маточно-живцевих садів заходів, відбувається зараження рослин вірусами. Аналіз фітосанітарної ситуації, що склалась в садівництві області свідчить, що фактор ураження рослин вірусною та мікоплазменною інфекцією не приймається до уваги (ігнорується) більшістю господарств, тим більше, що дана галузь майже повністю зосереджена в господарствах населення та невеликих фермерських господарствах.

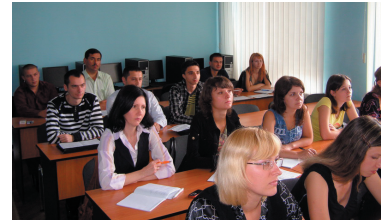
Наступним кроком модернізації буковинського садівництва має бути закладання маточно-живцевих садів районованих і перспективних сортів плодкових культур оздоровленим садивним матеріалом. При цьому обов'язковою умовою має бути дотримання просторової ізоляції від будь-яких насаджень плодкових рослин (товарних, присадибних, дикорослих). Для зерняткових культур вона має складати не менше 1 км, для кісточкових — 2 кілометри. Для забезпечення належних фітосанітарних умов та можливості періодичного ретестування маточних рослин науковці станції рекомендують закладати маточно-живцеві сади лише у базових розсадницьких господарствах з тим, щоб вони на договірній основі забезпечували решту розсадників високоякісним підщепним та прищепним матеріалом.

Проте всі зусилля переводу розсадництва на безвірусну основу не будуть мати належної ефективності, якщо найближчим часом в Україні не буде створена відповідна служба з сертифікації садивного матеріалу. Крім того, необхідно на державному рівні затвердити порядок відшкодування затрат на закладання молодих садів виключно сертифікованим безвірусним матеріалом. Такі сади в перспективі зможуть конкурувати своєю продукцією не тільки в країнах колишнього Радянського Союзу, але й на європейському ринку.

МОЛОДЬ НА ДЕРЖАВНІЙ СЛУЖБІ

Продовжуємо знайомити наших читачів з молодими державними службовцями Чернівецької області. Пропонуємо Вашій увазі запропоновані їм запитання та відповіді на них.

1. Коротка характеристика того, чим Ви займаєтесь на своїй роботі.
2. Які труднощі виникають у вас, як у молодого державного службовця?
3. Яких знань Вам не вистачає для більш ефективної роботи?
4. Чому Ви обрали державну службу?
5. Що, на Вашу думку, потрібно змінити у системі державного управління?

Валентина ЗЕЛЕНІВСЬКА,
головний спеціаліст управління агропромислового розвитку, інспектор якості та формування ресурсів Глибоцької районної державної адміністрації

1. Виплачую та нараховую дотацію за проданий молодняк великої рогатої худоби, займаюся моніторингом цін на ринках. Проводжу перевірки дотримання цільового використання коштів переробними підприємствами. Проводжу практичні семінари та роз'яснювальні лекції з нарахування дотацій. Активно співпрацюю з сільськими радами та переробними підприємствами. Крім того, я

декларую зерно.

2. Труднощі іноді виникають, однак проблеми вдається вирішувати.

3. Найбільше не вистачає не знань, а часу. Крім того, недостатня матеріальна база теж викликає певні труднощі.

4. Обрала державну службу тому, що це цікаво, престижно, а головне – зігриває думка про те, що ти потрібен цій державі, що можеш змінити її на краще.

5. Перш за все, слід збільшити оплату праці державним службовцям нижчого рангу, щоб залучити до державної служби молодих та професійних спеціалістів.

Орися ОСТАПОВИЧ,
головний спеціаліст служби у справах дітей Заставнівської районної державної адміністрації

1. Я працюю в секторі опіки та піклування. Основне завдання – це виявлення та влаштування дітей, які залишились без батьківського піклування. Крім того, я контролюю роботу опікунів та піклувальників по відношенню до своїх підопічних, веду особові справи дітей та іншу документацію, що стосується роботи сектору.

2. Як у молодого державного службовця виникли труднощі, пов'язані з відсутністю досвіду роботи, необхідно було детально ознайомитися із Сімейним кодексом та іншими правовими документами.

3. Для більш ефективної роботи, мабуть, не вистачає знань з психології. Враховуючи те, що я працюю з дітьми, які потрапляють в надзвичайно важкі життєві обставини, їм часто потрібна моральна підтримка.

4. Я обирала не державну службу, а саме роботу у службі у справах дітей, адже маю педагогічний стаж та великий досвід роботи з дітьми та батьками, який я активно використовую у своїй роботі.

5. Необхідно якісно покращити склад персоналу державної служби та надати соціальну, правову захищеність державним службовцям. Зокрема захистити їх від свавілля та незаконних дій чи рішень керівництва. Варто підвищити рівень оплати праці, адже існує диспропорція в зарплатах службовців різних рангів.

Олеся КОРОЛЮК, *головний спеціаліст відділу бухгалтерського обліку, звітності та господарських питань Кіцманської районної державної адміністрації*

1. Я займаюсь чорнобильцями. Зокрема, приймаю розрахунки від установ по підвищеній оплаті праці та відомості про дітей-чорнобильців, ліквідаторів аварії на ЧАЕС (компенсації на продукти харчування). До того ж, оформляю виплати на оздоровлення та через втрату годувальника тощо. Проводжу виплати особам, що відносяться до категорії чорнобильців, проживають і працюють в зоні ураження.

2. Головною проблемою є те, що кошти на виплату допомоги надходять із запізненням і все фінансування потрібно проводити терміново, у надзвичайно короткі терміни.

3. Не вистачає досвіду. Я ще не цілком ознайомлена із законодавчою базою, що стосується моєї ділянки роботи.

4. Тому, що ми, громадяни, зобов'язані ознайомитися із процесом здійснення влади. Мені цікаво, як функціонує держава, її структурні елементи, як здійснюється фінансування органів державної влади та виплата субсидій, субвенцій, дотацій. Я сподіваюсь, що досвід роботи на державній службі обов'язково знадобиться у подальшому житті.

Галина САВІЦЬКА, *головний спеціаліст відділу грошових виплат та компенсацій Герцаївської районної державної адміністрації*

1. В основному, я працюю з людьми, які постраждали від Чорнобильської катастрофи. Допмагаю їм вирішити їхні питання. Зокрема ті питання, які стосуються грошових виплат, щорічних путівок, пільг, які є у цих людей відповідно до їхнього статусу.

2. Деякі люди мають невірноважену психіку і це зрозуміло, адже вони є ліквідаторами аварії на ЧАЕС. Тому потрібно до кожного з них знаходити підхід, бути надзвичайно так-

тичним, щоб чимось не образити ту чи іншу людину.

3. Я працюю не дуже довго, тому перш за все не вистачає досвіду роботи.

4. Я давно вирішила, що хочу бути державним службовцем. На мою думку, це престижно. Мені подобається робота з людьми, мені до вподоби мій колектив. Загалом, я задоволена своєю роботою.

5. На мою думку, не достатньо дієвими є механізми зворотнього зв'язку. Вони не дають змоги вчасно реагувати на суспільні потреби та проблеми соціально-економічного характеру.

Тетяна ФУРМАН, *головний спеціаліст відділу ведення Державного реєстру виборців апарату Кіцманської районної державної адміністрації*

1. Основна моя функція, як і загалом структура у якій працюю – ведення Державного реєстру виборців, періодичне поновлення даних, прийом громадян, консультація. А також плідна співпраця з іншими органами влади для забезпечення повноти та достовірності даних реєстру.

2. Особливих труднощів при здійсненні діяльності не бачу. Забезпечення орг. технікою доволі на високому рівні, умови праці також відповідні. Єдиним негативним моментом в моїй цікавій роботі є матеріальна сторона, тобто недостатній рівень оплати праці.

3. Для ефективнішої роботи та здійснен-

навчання спеціалістів, які працюють на посаді державного службовця до 1 року у Центрі підвищення кваліфікації

ня функцій державного службовця не вистачає, швидше за все, практики та досвіду.

4. Державна служба є досить цікавою сферою діяльності, яка надає змогу зрозуміти деякі аспекти державної політики. Сподіваюсь, цей період буде багатий на цікаві події та збагатить мій життєвий досвід.

5. На мою думку, до державної служби потрібно залучати амбіційну молодь, яка сповнена бажання змінити на краще майбутнє держави.

Михайло ГЕРМАН,

заступник начальника управління з питань забезпечення повноважень щодо управління об'єктами спільної власності Чернівецької обласної ради

ОСНОВИ УПРАВЛІННЯ КОМУНАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ

Сучасний етап розвитку Української держави та громадянського суспільства потребує принципово нової якості публічної влади: удосконалення моделі державного управління, наповнення місцевого самоврядування реальним змістом, ефективного правового регулювання організації діяльності територіальних громад та органів місцевого самоврядування. А це в свою чергу потребує пошуку напрямів безпосередньої участі громадян у виконанні функцій місцевого самоврядування, взаємодії територіальних громад у співробітництві та реалізації спільних проектів, удосконалення управління комунальною власністю територіальних громад сіл, селищ, міст та їх спільною власністю.

У зв'язку з цим, важливого значення набуває адаптація національної законодавчої бази з питань місцевого та регіонального розвитку до європейських стандартів, встановлення правового режиму комунальної власності та правових основ управління об'єктами спільної власності територіальних громад.

Проблема забезпечення ефективного управління комунальною власністю в Україні розглядалася, зокрема у Комітеті Верховної Ради України з питань державного будівництва та місцевого самоврядування «Реформування місцевого самоврядування в Україні», засідання Консультативно-дорадчої ради з питань місцевого самоврядування при Голові Верховної Ради України, Всеукраїнських зборах представників місцевого самоврядування у грудні 2010р..

У рекомендаціях про законодавчі аспекти регіональної політики та місцевого самоврядування, зазначено, що існуюча система управління комунальною власністю в Україні не є досконалою, системною та дієвою. Основними її недоліками є: недостатність і неповнота нормативно-правової бази; відсутність єдиного підходу до організації структур управління комунальною власністю, що яскраво виявляється на регіональному рівні, та належної підготовки фахівців для сфери управління комунальною власністю. Таке становище

безпосередньо і стало підставою для дослідження та аналізу системи управління комунальною власністю в Україні, що й спонукало систематизувати наявні підходи до шляхів її вдосконалення.

Внаслідок різних об'єктивних та суб'єктивних причин в Україні немає однозначного сприйняття проблем становлення та розвитку управління комунальною власністю.

За підсумками системного аналізу та нормативно-правових актів встановлено, що основним недоліком системи управління комунальною власністю в Україні є неналежний взаємозв'язок між її елементами, не забезпечує ефективне управління. Відсутність чітко визначеного на законодавчому рівні підходу до побудови структур управління комунальною власністю територіальних громад і об'єктами їх спільної власності, недостатня увага до організаційного та кадрового потенціалу органів місцевого самоврядування, наявність дублюючих структур управління спільною власністю – головні чинники, що нині гальмують розвиток управління комунальною власністю в Україні.

Суспільні відносини, які складаються в процесі управління комунальною власністю в Україні, недостатньо розвинені, оскільки територіальні громади сіл, селищ, міст, районів у містах безпосередньо не беруть участі в управлінні майном комунальної власності. Це не формує у свідомості

громадян, членів територіальних громад, відчуття власника цього майна та відповідальне ставлення до його використання. Така тенденція зберігатиметься доти, поки не буде радикально змінено підхід до визначення механізму управління майном безпосередньо територіальною громадою.

Тому у Чернівецькій обласній раді проводиться певна робота з удосконалення управління об'єктами спільної власності територіальних громад Чернівецької області.

Але спочатку хотів би зробити невеликий екскурс в історію.

Отже, згідно з чинним законодавством, матеріальною і фінансовою основою місцевого самоврядування є рухоме і нерухоме майно, доходи місцевих бюджетів, інші кошти, земля, природні ресурси, що є у власності територіальних громад сіл, селищ, міст, районів у містах, а також об'єкти їхньої спільної власності, що перебувають у управлінні районних і обласних рад.

На західноукраїнських землях комунальна власність існувала до 1940 року.

У пострадянський період «комунальна власність» вперше з'явилась в Законі України «Про власність», прийнятого Верховною Радою 26 березня 1991 р. Тоді вона називалась «державна комунальна власність».

На підставі вказаного закону Кабінет Міністрів України прийняв постанову від 5 листопада 1991 р. «Про розмежування державного майна України між загальнодержавною (республіканською) власністю і власністю адміністративно-територіальних одиниць (комунальною) власністю, якою затвердив перелік державного майна, яке передавалось до власності адміністративно-територіальних одиниць (комунальної власності).

Цією постановою було передбачено, що розмежування майна між власністю областей і власністю районів та міст обласного підпорядкування проводиться облвиконкомами за участю виконкомів нижчих за рангом Рад. Розмежування майна між власністю районів та власністю інших адміністративно-територіальних одиниць проводилось виконкомами районних рад за участю міських районного підпорядкування, селищних і сільських рад.

Керуючись вказаною постановою, Чернівецька обласна рада народних депутатів прийняла рішення від 27 грудня 1991 р. «Про перелік об'єк-

тів комунальної власності обласної, міської та районних рад народних депутатів», яким було розмежовано власність обласної, міської та районних рад.

Аналогічні рішення були прийняті районними радами і тим самим розмежована власність районних, міських, селищних, сільських рад.

Після прийняття в травні 1997 року Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» майно, передане до комунальної власності областей і районів, було визначено як спільна власність територіальних громад сіл, селищ, міст, управління яким відповідно до Конституції України здійснюють районні та обласні ради.

З метою забезпечення здійснення Чернівецькою обласною радою повноважень щодо управління об'єктами спільної власності територіальних громад сіл, селищ, міст області у складі виконавчого апарату обласної ради у 1998 створено відділ комунальної власності.

Однак, проведений у 2006 році аналіз роботи показав, що існуюча на той час система управління об'єктами спільної власності територіальних громад сіл, селищ, міст області потребувала якісного вдосконалення.

Це пояснюється тим, що деякими керівниками комунальних підприємств та установ було укладено певну кількість договорів оренди без дозволу обласної ради за заниженими в 3-5 разів ставками орендної плати.

У більшості підприємств та установ були відсутні свідоцтва про право власності на нерухоме майно, документи на землекористування, статuti не відповідали чинному законодавству, а в деяких відсутні навіть інвентарні справи, що давало можливість недобросовісним керівникам маніпулювати майном на власний розсуд.

Відсутність свідоцтв про право власності на нерухоме майно на об'єкти спільної власності територіальних громад області давала можливість окремим місцевим радам зареєструвати право власності на майно за своїми територіальними громадами на свій розсуд.

Існуючі на той час нормативні акти обласної ради не сприяли ефективному управлінню майном спільної власності. Кошти, отримані від здачі майна в оренду, підприємствами та установами використовувались на відрядження, премії та інші потреби, при цьому жодної копійки не направлялось

Станом на 01 січня 2011 року до об'єктів спільної власності територіальних громад Чернівецької області входять 132 об'єкта

на утримання майна, не проводились щоквартальні аналізи фінансово-гос-

побудованої діяльності обласних комунальних підприємств, на засіданнях постійної комісії обласної ради не заслуховувались звіти керівників об'єктів спільної власності, недостатньо проводилась робота з організації обліку, паспортизації та ведення реєстру об'єктів спільної власності. В результаті відсутності претензійно-позовної роботи збільшувалась заборгованість з орендної плати, яка на 01.01.2006 р. складала 280 тис. грн. при річному нарахуванні 810 тис.грн., що складає 34,5 %.

Враховуючи вище зазначене, з метою більш повної реалізації державної та регіональної політики у сфері управління майном спільної власності територіальних громад області рішенням 6-ї сесії Чернівецької обласної ради V скликання від 03.08.06 р. №84-6/06, на базі відповідного відділу було утворено Управління з питань забезпечення повноважень щодо управління об'єктами спільної власності виконавчого апарату обласної ради.

Зазначене надало наступні переваги: значно розширило сферу управління спільною власністю й, одночасно, забезпечило здійснення організаційного, правового, інформаційного, аналітичного, матеріального забезпечення діяльності як самої ради, так і її постійних комісій, зокрема постійної комісії обласної ради з питань власності та приватизації, що опікується питаннями управління спільною власністю.

Станом на 01 січня 2011 року до об'єктів спільної власності територіальних громад Чернівецької області входять 132 об'єкта серед них: 10 установ соціального захисту, 3 заклади житлово-комунального господарства, 42 установи охорони здоров'я, 25 закладів освіти і науки, 13 закладів культури, 10 підприємств книжкової торгівлі, 10 об'єктів, в яких перебувають санітарно-епідеміологічні станції, а також об'єкти нерухомості управління, якими здійснюється управління з питань забезпечення повноважень щодо управління об'єктами спільної власності.

Здійснення власності щодо володіння, користування та розпорядження об'єктами спільної власності територіальних громад сіл, селищ, міст області висуває перед органами місцевого самоврядування низку нагальних проблем. Саме тому, Чернівецька обласна рада приділяє належну увагу питанням контролю за управлінням майном, що належить до спільної власності територіальних громад сіл, селищ, міст області.

З метою реалізації своїх повноважень за період з 2006 по 2010 р.р. управлінням з питань забезпечення повноважень щодо управління об'єктами спільної власності територіальних громад сіл, селищ, міст області виконавчого апарату обласної ради організовано та проведено роботу з виготовлення 39 державних актів на право постійного користування земельними ділянками, 7 знаходяться в роботі. Практично перші в Україні станом на 01.12.2009р. завершили роботу із оформлення права власності на нерухоме майно, яке є об'єктами спільної власності територіальних громад сіл, селищ, міст області, що складає 82 свідоцтва про право власності на нерухоме майно.

Для приведення установчих документів обласних комунальних установ, закладів, підприємств до вимог чинного законодавства до 75-ох статутів внесено зміни та доповнення в тому числі 32 викладено в новій редакції. Спільно з профільними управліннями обласної державної адміністрації підготовлено необхідні документи для реорганізації 25 обласних комунальних установ, закладів, підприємств та створенню 5-ти об'єктів спільної власності.

Працівниками управління підготовлено 74 засідання постійної комісії з питань приватизації та управління об'єктами спільної власності територіальних громад сіл, селищ, міст області на яких розглянуто 844 питань, із них:

- щоквартальні аналізи фінансово-господарської діяльності обласних комунальних підприємств, що сприяло покращенню фінансового стану даних підприємств;
- призначення, звільнення та укладання контрактів з керівниками об'єктів спільної власності територіальних громад області;
- питання орендних відносин;
- питання приватизації окремого нерухомого майна;
- надання дозволу на списання, передачу з балансу на баланс та реалізацію основних засобів об'єктів спільної власності;
- інші.

Із зазначених питань 274 внесено на розгляд сесії обласної ради, проекти рішень, яких підготовлено безпосередньо працівниками управління.

Протягом зазначеного періоду проводились наради з керівниками установ, закладів, підприємств, надавалась практична допомога в питаннях організації та ефективного використання нерухомого майна, належного утримання будівель та споруд, оформлення правовстановлюючих документів.

Проводились перевірки на предмет ефективного використання нерухомого майна установ, закладів, підприємств, дотримання орендарями умов договорів оренди та відповідність займаних ними площ.

Щоквартально проводився аналіз звітів про фінансові результати 24-х обласних комунальних підприємств, які вносились на засідання постійної комісії.

Дієвим інструментом взаємовідносин керівників об'єктів спільної власності з обласною радою є контракт, або трудова угода. Порядок укладання, яких встановлено рішенням сесії обласної ради. За звітний період підготовлено 23 контракти з керівниками об'єктів спільної власності. Зазначені питання розглядалися на засіданні постійної комісії, з подальшою підготовкою розпоряджень про укладання контрактів з керівниками та проектів рішень обласної ради.

За період з 2006 по 2010 рік управлінням розроблено, а обласною радою прийнято ряд рішень, згідно з якими удосконалено порядок управління майном та радикально змінено підходи до передачі майна спільної власності в оренду. Запроваджено практику передачі в оренду майна спільної власності на конкурентних засадах, забезпечено публічність і конкурентність процесу оренди.

Розроблено Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності та розробників документації із землеустрою, відповідно до якого запроваджено проведення таких конкурсів.

Передача в оренду майна на конкурентних засадах вирішує завдання із запровадження ринкових відносин, а також забезпечує досягнення таких цілей, як створення конкуренції при визначенні найкращих пропозицій з боку фізичних або

юридичних осіб.

Починаючи з 2007 року, передача в оренду нерухомого майна спільної власності територіальних громад сіл, селищ, міст області здійснюється виключно на конкурсних засадах.

Працівниками управління було підготовлено матеріали для проведення 54 засідань постійної конкурсної комісії обласної ради, на яких розглянуто понад 206 питань.

За період роботи комісії проведено:

- 66 конкурсів на отримання права оренди нерухомого майна спільної власності територіальних громад сіл, селищ, міст області;

- 23 конкурси з відбору суб'єктів оціночної діяльності для здійснення незалежної оцінки майна спільної власності територіальних

громад сіл, селищ, міст області;

- 7 конкурсів

з відбору розробників документації із землеустрою щодо відведення зе-

мельних ділянок в постійне користування

Чернівецькій обласній раді для обслуговування будівель та споруд.

За результатами проведених конкурсів в оренду передано 61 об'єкт.

Завдяки проведеним роботам значно збільшено обсяги надходжень з орендної плати за користування нерухомим майном, у 2010 році надходження склали 3 992,2 тис. грн., що на 3 181,5 тис. грн. більше, ніж у 2005 році (810,7 тис. грн.). В загальному за період з 2006 по 2010 р.р. надходження від орендної плати склали 12 740,3 тис. грн.

В зазначеному періоді управлінням підготовлено 157 договорів оренди нерухомого майна об'єктів спільної власності та 280 договорів короткострокової оренди.

Це дало змогу з цільового фонду обласної ради виділити кошти в сумі 7 329,3 тис. грн. на зміцнення матеріально-технічної бази установ та закладів спільної власності територіальних громад області, зокрема: установам охорони здоров'я – 3 534,8 тис. грн., установам освіти – 748,3 тис. грн., установам соціального захисту населення 1 178,7 тис. грн., закладам культури – 1 186,5 тис. грн., інше – 680,7 тис. грн.

Продовження у №2 2011р.

Сергій ГОМОНОВИЧ,

заступник директора департаменту містобудівного комплексу та земельних відносин Чернівецької міської ради, начальник управління містобудування та архітектури, головний архітектор міста

ПЛАНУЄМО ПЕРЕНЕСТИ АВТОВОКЗАЛ, НЕ ЛИШЕ ЦЕНТРАЛЬНИЙ

Вже давно точаться розмови про перенесення автовокзалу. Вдаючись в історію питання слід зазначити, що у Генеральному плані 1993 року було зазначено можливе будівництво центрального автовокзалу неподалік залізничного вокзалу, де резерв провідників. Там сьогодні знаходиться заправка.

Потім пропонували будувати автовокзал на розі вулиць Хотинської та Калинівської. Ми цього притримувались до останнього, допоки і там не забудувалась та земельна ділянка. Перед нами постало нове завдання – знайти ділянку для будівництва автовокзалу. Ми розглядали питання його будівництва в районі заводу залізобетонних виробів на вулиці Галицький шлях. Але у зв'язку з тим, що та ділянка часто підтоплюється, ця ідея була відхилена. А зараз у нас є інвестор і ми вивчаємо питання про зведення автовокзалу на вулиці Руській, на території колишнього заводу «Гравітон».

Перенести автовокзал необхідно, адже виросла кількість транспорту, а тому ті вимоги, які зараз є до автовокзалу не відповідають нормам та вимогам кількарічної давнини. Треба покращити сервіс, але найголовніше, звільнити вулицю Головну від зайвого транспорту. Це насичена магістраль, через яку йде і транзитний напрямок – це дискомфорт та загазованість міста!

Щоправда варто зазначити, що автовокзал на Головній не зникне повністю. Ми вважаємо, що там доцільно буде залишити Глибоцький та Сторожинецький напрямки.

Крім того, ми працюємо над тим, аби перенести автостанцію від дріжджового заводу в район магазину «Метро». Там плануємо розмістити напрямок на Кіцмань та Тернопіль. Хочемо трохи розвантажити місце біля дріжджового заводу, бо через велику кількість транспорту там незручно розминатись автобусам.

Також будемо працювати над вокзалом на вулиці Московської олімпіади, адже він теж не відповідає ніяким вимогам. Ми плануємо цей автовокзал перенести на кільце, де нині розвертається четвертий маршрут тролейбуса, а розворот тролейбусу перенести далі. Однак впритул цим питанням займемось після того, як вирішимо питання з центральним автовокзалом.

Наразі оголосили у ЗМІ про громадське обговорення цього питання й чекаємо реакції жителів міста та області. Проте можемо запевнити, що коли ми розглядали варіант переносу центрального автовокзалу на Гравітон, то зважили всі «за» та «проти». Плюсів виявилось більше. Коли буде остаточно відомо, що вокзал буде на Гравітоні, змінимо схему руху міських маршрутів. Ця схема буде максимально націлена на те, щоби з будь-якого куточка міста можна було швидко дістатись до автовокзалу. Також враховані інтереси транзитних пасажирів – із залізничного вокзалу та аеропорту.

Жителів мікрорайону Гравітон турбує потенційне збільшення кількості транспорту та відповідно загазованості у їхньому районі. Однак, це питання вже вирішили – основний потік транспорту буде з вулиці Комунальників. Решта транспорту буде прибувати по вулиці

Руській, це стосується і маршруток, для яких перед автовокзалом буде облаштована зупинка. Таким чином ми розмежуємо ці види транспорту. Крім того облаштуємо зелену зону там, де зараз четвертий корпус Гравітону. Власне його і хочуть переобладнати під новий автовокзал.

Будуватимуть новий автовокзал власники четвертого корпусу Гравітону. Вони будуть займатись виготовленням проектно-кошторисної документації та будівництвом об'єкту. Їм також це вигідно, адже разом з новим автовокзалом буде побудована й інфраструктура: кафе, готельні номери та торгові приміщення.

Варто зазначити, що перенесення та модернізація автовокзалів – не єдина наша мета. Проектно-кошторисна документація з будівництва підземного переходу на розі Проспекту та вулиці Стасюка виготовлена за першою чергою. Якщо в інвестора будуть гроші, то будівництво переходу почнеться вже цього року. На Червоноармійській, коли директор ринку завершить реконструкцію, ми знову повернемося до питання будівництва там підземного переходу. У нас є ще одне досить вузьке місце – вулиця Хотинська, доводиться думати про її розширення.

За матеріалами програми «Суть речей»

СТАТИСТИКА, ФАКТИ, ПОДІЇ

Громадське суспільство українсько-молдовсько-румунського прикордоння об'єднується

З 24 по 27 лютого 2011 р. у м. Белць, Республіка Молдова відбувався заключний транскордонний семінар в рамках тристороннього проекту «Вплив неурядових організацій та засобів масової інформації на рівень прозорості влади в прикордонних регіонах України, Республіки Молдова та Румунії». Метою заходу був обмін досвідом та узагальнення кращих практик неурядових організацій Єврорегіону «Верхній Прут» щодо вироблення навичок взаємодії НУО, засобів масової інформації та влади з метою підвищення прозорості, відповідальності та підзвітності органів влади громадянами.

Впродовж пленарних засідань були заслухані промови лідерів НУО Чернівецької області (Україна), Сучавського повіту (Румунія), Белцького муніципалітету та північних районів Республіки Молдова, науковців, представників ЗМІ, органів влади і місцевого самоврядування. До них долучилися також Марина СКЛІФОС, координатор Програми «Схід-Схід: Партнерство без кордонів» Фонду Сорос – Молдова; Ніканор Думітру ТЕКУЛЕСКУ, Генеральний Консул Румунії в м. Белць; Максим ПЕТРОВ, Віце-Консул України в м. Белць; Раду ЧОБОТЕ, дипломатичний радник Генерального Консульства Румунії в м. Белць.

Спільно обговорювалися форми і методи впливу на діяльність органів місцевої публічної влади в контексті європейських цінностей, нормативно-правова база участі інститутів гро-

мадянського суспільства в процесі прийняття рішень регіональними та місцевими органами влади тощо.

Було підписано звернення від імені неурядових організацій-членів Транскордонної платформи НУО з міжрегіонального співробітництва до Ради Єврорегіону «Верхній Прут» з пропозицією включення представників неурядових організацій трьох країн до складу 4-х Робочих Комісій та Секретаріату Ради Єврорегіону «Верхній Прут» під час наступної ротації робочих органів Єврорегіону. Це дасть можливість неурядовим організаціям по різні боки кордону брати участь у розробці пріоритетів та конкретних заходів з транскордонної співпраці.

Проект реалізовано Благодійним фондом «Суспільні ресурси та ініціативи» у партнерстві з Чернівецьким обласним громадським об'єднанням «Буковинські перспективи» (Україна), Міжнародною асоціацією малого та середнього бізнесу «Small Euro Business» (Республіка Молдова) та Благодійною фундацією «Ана» (Румунія) за фінансової підтримки Програми «Схід-Схід: партнерство без кордонів» (Міжнародний фонд «Відродження», Фонд Сорос Молдова та Фонд Сорос-Румунія).

Дмитро ТОМКО,

*голова Черногузівської сільської ради
Вижницького району*

ЗЕЛЕНИЙ ТУРИЗМ ТА ОБРОБКА ДЕРЕВИНИ – НАШІ ПЕРСПЕКТИВИ!

Перша письмова згадка про село Черногузи датована 1753 роком. Площа села Черногузи складає 17707 га (загальна площа території с/р – 1913 га). Всього налічується 1023 господарські двори, житловий фонд села складається з 939 житлових будинків. Станом на 01.01.2011 населення села Черногузи – 2875 чоловік, з них: 725 пенсіонерів, 2 інваліди війни, 110 учасників війни (трудового фронту), 3 учасника бойових дій, 5 учасників бойових дій в Афганістані, 13 ліквідаторів катастрофи на ЧАЕС, є 29 багатодітних сімей, 17 малозабезпечених сімей, 140 інвалідів. В господарствах села утримується 191 одиниця ВРХ, 423 бджолосім'ї. Нині на території сільської ради функціонують: загальноосвітня школа I-III ступенів, у якій навчається 183 учні, дитячий навчальний заклад, у котрому виховується 44 дитини, сільський ФАП, відділення зв'язку, Будинки культури, бібліотека. На території села діє 7 пилорам, 15 закладів торгівлі, 9 фермерських господарств, заклад громадського харчування. На території ради розміщена і функціонує районна лікарня Ветеринарної медицини. У Черногузах газифіковано 840 будинків.

Найактуальнішими проблемами жителів села, котрі потрібно вирішити в 2011 році є: проектування та фінансування паводкової мережі в рівнинній частині села, виготовлення проектно-кошторисної документації на будівництво адмінбудинку та ФАПУ, реконструкція існуючої дренажної системи, виділення коштів на ремонт комунальних доріг, а також на водопостачання та водовідведення опалювальної системи Будинку культури.

Перед нашою сільською радою стоїть завдання сприяти розвитку та зміцненню малого та середнього бізнесу. Крім того, ми намагати-

мемося підтримати процеси приватизації та надання в оренду землі.

На території сільської ради розпайовані 463 га с/г угідь, видано 406 сертифікатів про право на земельну частку (пай). Укладено 311 договорів на оренду земельних паїв. Виготовлено 415 державних актів про право приватної власності на землю. Враховуючи це все та те, що село розташоване у передгір'ї Карпат, вважаю, що одним із найперспективніших напрямків розвитку нашого села є розвиток зеленого туризму. Крім того, не варто забувати й про підсобне селянське господарство, потрібно запроваджувати сучасні технології у сфері переробки лісодеревини.

На мою думку, розвитку села заважає брак коштів та інертність самої громади. Громада залучається до вирішення проблем села лише за допомогою депутатів сільської ради та соціальних працівників. Зокрема, створено орган самоорганізації, відділ благоустрою, зелений патруль, займаються облаштуванням сміттєзвалищ.

На сьогоднішній день на території нашої сільської ради працює одне більш-менш потужне підприємство – ТОВ «Людвіг», котре займається глибокою переробкою лісодеревини. Крім того, є ще сім невеличких приватних пилорам.

Нам потрібні інвестиції. Є домовленість з Харківською фірмою про реконструкцію колишнього приміщення корівника під цех з переробки тирси в брикети та оплети методом пресування. Це дозволить ефективно вирішувати проблему очищення території від відходів тирси та кускових відходів деревини. До того ж, ми можемо отримати чудове джерело енергії без забруднення навколишнього середовища. Відходи ж від спалювання брикетів у свою чергу є прекрасним добривом для рослин.

Любов СПІЖАВКА,

*голова Брідоцької сільської ради
Заставнівського району*

БРІДОК – СЕЛО З БАГАТОЮ ІСТОРІЄЮ

Брідок – мальовниче село на березі Дністра. Наше село засноване козаками, у Брідку ніколи не знали, що таке панщина. Цього року селу виповниться 360 років. Свого часу громада села збудувала церкву, на яку було встановлено австрійський годинник, котрий вже протягом 120 років щогодини нагадує про себе мешканцям Брідка. А у сільському парку невдовзі буде змонтовано пам'ятник козакам-засновникам.

Проблеми у нас не унікальні: газифікація, освітлення, дороги. Перспективу ж розвитку села вбачаю у розвитку зеленого туризму. Приємно, що вже відкритий оздоровчий комплекс «Дністер плюс». Однак, цього недостатньо. Впевнена, що наше село може бути надзвичайно цікавим для туристів. І ба-

гата історія, і мальовничі краєвиди сприяють цьому.

Щиро вірю в те, що знайдуться інвестори і село з такою багатю історією не зникне з карти області.

Леонід ВАРВАРЮК,

*голова Комарівської сільської ради
Кельменецького району*

НЕ ВИСТАЧАЄ РОБОЧИХ МІСЦЬ

Село Комарів, Кельменецького району, розташоване на правому березі Дністра. Чисельність населення становить приблизно 1700 осіб. Чи не найактуальнішою проблемою є відсутність робочих місць для наших односельчан. Проблема звичайно серйозна, але не єдина. Нас також дуже непокоїть стан доріг, освітлення тощо. Крім того, необхідно збільшити кількість місць у дитячому садочку. Самостійно ми не зможемо вирішити усі ці питання. Нам необхідно залучитися підтримкою різноманітних організацій, фондів, держави зрештою.

Цьогоріч, пріоритетним напрямком роботи для нас є реконструкція дитячого будинку. Одним із найперспективніших шляхів розвитку села, на мою думку, є створення рекреаційних зон відпочинку. Це пов'язано з місцем розташування села – на мальовничих берегах Дністра.

Однак, розвитку села заважає демографічний спад в країні, відсутність інфраструктури і, звичайно, коштів. Громадськість залучається до вирішення проблем села у вигляді самооподаткування, самоорганізації для проведення різного роду робіт.

Ігор НЕДОКУС,

*доцент кафедри політології та
державного управління Чернівецького
національного університету імені
Юрія Федьковича*

АДМІНІСТРАТИВНА РЕФОРМА: В РЕЖИМІ ОЧІКУВАННЯ

Новітня історія становлення Української держави переконливо свідчить, що без побудови раціональної та ефективної системи публічної адміністрації марно сподіватися на якісний прогрес у економічній та соціально-гуманітарних сферах. Тому питання адміністративної реформи було і залишається одним із найактуальніших для української влади.

Важливим кроком у цьому напрямі став Указ Президента В. Януковича «Про оптимізацію системи центральних органів виконавчої влади» від 9 грудня 2010 року, що став початком нового етапу проведення адміністративної реформи в Україні. Ним передбачено істотні зміни в структурі виконавчої влади. Усього визначено шість типів центральних органів виконавчої влади: міністерство, служба, інспекція, агентство, незалежні регулятори й органи зі спеціальним статусом. Із 112 органів центральної виконавчої влади створено 63. З них 16 міністерств, 28 служб, 13 агентств і 7 інспекцій. Найбільш резонансними заходами, згідно з цим Указом, стали скорочення кількості міністерств (із 20 до 16), поєднання посад віце-прем'єр-міністрів з посадами міністрів та доручення скоротити кількість державних службовців не менше ніж на 30 % [1]. Щодо термінів проведення адміністративної реформи, то 23 лютого 2011 року на засіданні Кабінету Міністрів України М. Азаров заявив: «Ми виходимо на рубіж роботи органів влади після дуже жорсткої оптимізації. Ще максимум місяць можна відвести на пусконаладження управлінських процесів у нових структурах». Міністр юстиції Олександр Лавринович обережніший і прогнозує завершення першого етапу реформи до кінця 2011 року [2]. Надалі під час адміністративної реформи будуть реорганізовані Адміністрація Президента, РНБО та ін.

Президент України В. Янукович на за-

сіданні Ради регіонів уже в грудні 2010 р. закликав керівників регіонів зменшити кількість своїх підлеглих до рівня 2004–2005 рр. – тобто йдеться про другий етап реформування, який стосується місцевих адміністрацій і органів місцевого самоврядування [3]. Ще одне масштабне скорочення очікується внаслідок ліквідації більшості територіальних підрозділів міністерств і відомств. Міністр юстиції О. Лавринович спрогнозував, що залишаться тільки найнеобхідніші з них, але повний перелік не озвучив [4].

Отже, Президент підписав указ, яким проводиться оптимізація системи виконавчої влади. Це може стати першим кроком на шляху до європеїзації країни, а може й створити умови для відкочування країни назад, до більшої концентрації влади, та зведення всіх зусиль до правильних назв без зміни якості роботи органів.

В Європейському Союзі немає уніфікованих стандартів щодо того, який вигляд повинні мати уряд і система виконавчої влади. Кожна держава – член ЄС сама вирішує, скільки членів уряду, які міністерства й відомства є в системі. Тому складно сказати однозначно, чи відповідає цей крок Києва європейським стандартам. Скорочення кількості міністерств Євросоюз може оцінити позитивно, бо Україна мала найчисленніший уряд у Європі: 26 членів Кабміну проти 16 в Німеччині (найбільшій країні ЄС), 21 — в Іспанії та проти 22 — у Франції. Більше того, зменшення кількості рівнів виконавчої влади

(з семи до чотирьох) також правильний крок, оскільки це може створити більш чітку й зрозумілу систему. Урі-

Загалом визначено шість типів центральних органів виконавчої влади: міністерство, служба, інспекція, агентство, незалежні регулятори й органи зі спеціальним статусом.

функції [5].

Які конкретні наслідки для держави, суспільства, на думку експертів, мала б прине-

сти адміністративна реформа? За результатами аудиту усіх функцій держави надлишкові функції та повноваження держави мали бути скасовані. Функції, що залишилися, мали бути перерозподілені між різними типами органів влади: міністерство мало б лише розробляти політику, служба – надавати громадянам та юридичним особам послуги, інспекція – наглядати за дотриманням законодавства, а агентство – розпоряджатися майном. Це мало б мати три важливих наслідки.

Основним питанням для ЄС буде кінцева мета цієї реформи. З формального погляду, Євросоюз мав би бути задоволений початком такого процесу, бо реформа держслужби стояла на порядку денному не однієї зустрічі Україна – ЄС і прописувалася не в одному двосторонньому документі. Крім того, може з'явитися більше підстав для ефективного використання грошей, які ЄС та окремі країни-члени щорічно виділяють на реформування держслужби України.

Основною проблемою може бути те, що експерти, які розробляли указ президента, не консультувалися з ЄС. За два-три роки, коли набере чинності Договір про асоціацію з ЄС, Україні доведеться реформувати своєї інституції в багатьох сферах – як адаптувати свої органи влади, так і змінювати правила і стандарти, тобто знову перекроювати функції й перевішувати таблички. Якщо Україна збирається виконувати договір, то консультації з ЄС мали б відбутися. Для ЄС їх відсутність може означати, що нова влада або не бере до уваги майбутню потребу, або в неї забагато ресурсів для реформ.

Західні експерти відзначили, що в Указі Президента не згадано про орган, який відповідатиме за європейську інтеграцію. Якщо відповідні функції буде передано Міністерству закордонних справ України, наголошують вони, країна повернеться в 90-ті роки, коли відносно з ЄС були тільки зовнішньою політикою. Проте це суперечить усім попереднім заявам Президента про те, що Україна проводитиме європейські реформи й прагнучиме до євротандартів. Якщо ж функції координації будуть покладені на Прем'єр-міністра, це позитивно сприймуть у ЄС. Хоча Прем'єру потрібні будуть кваліфіковані кадри для виконання цієї

сти адміністративна реформа?

По-перше, змінилась би на краще система управління державою. Тобто державний апарат нарешті би перетворився на інструмент, який здатен реалізувати курс, задуманий політиками, та обраний громадянами на виборах. Кожен почав би займатися своєю справою, і «ручне управління» державою нарешті б припинилося. Міністерства би почали думати на перспективу, розробляючи політику, а не у ручному режимі керуючи підприємствами та підзвітним майном. З'явилася б можливість і час для стратегічного планування, для спілкування з зацікавленими сторонами. Чиновникам можна було б нарешті перейти від режиму «гасіння пожеж» до більш планомірної праці.

По-друге, ця реформа мала вставити у цю систему управління серйозні та системні запобіжники проти корупції. Ситуація, коли одна й та сама людина чи орган і надає послуги і контролює якість їх надання, стала би неможливою.

По-третє, що особливо важливо для громадян, реформа мала нарешті створити «сервісну» державу – державу зорієнтовану на надання якісних послуг для громадян і бізнесу за зрозумілою і необтяжливою процедурою. У разі створення окремих органів, відповідальних лише за надання послуг, а не інспектування, накладання штрафів та надання послуг, як це є зараз, роботу таких органів можна було б оцінити за кількістю та якістю наданих послуг. Мотиви та ідеологія діяльності органів змінилися б, як і мотиви їх робітників [6].

Сьогодні ми можемо оцінювати лише перші кроки на шляху адміністративних перетворень, тож зрозуміло, що робити висновки про якість запропонованої реформи зарано, проте вже сьогодні можна запропонувати ряд попередніх узагальнень.

По-перше, однозначним позитивом є сам факт початку адміністративної реформи: визнання наявності серйозних проблем у системі державного керування та не-ефективності бюрократичної машини і, головне, готовність змінювати ситуацію – великий крок уперед. І навіть незважаючи на можливі помилки, рух і зміни в управлінській галузі значно краще, ніж застій.

По-друге, із уже реалізованих заходів позитивними кроками можна назвати скорочення кількості міністерств і поєднання посад віцепрем'єр-міністрів з посадами міністрів, оскільки це сприятиме ефективності роботи Кабінету Міністрів як колегіального органу, визначенню пріоритетів державної політики. Можна констатувати перші кроки в напрямі вироблення галузевої структури Кабміну – запроваджено функціональний поділ міністерств: немає більше окремо вугілля, окремо ПЕК, є енергетичне міністерство, є інфраструктурне міністерство, соціальне міністерство.

Важливо, що реформа, поки що хоча б теоретично, розмежовує політичні та адміністративні посади: глави міністерств займаються політикою, формують політичну стратегію розвитку галузі, натомість адміністративні функції лягають на різні агентства та служби. Наскільки вдасться досягти розмежування цих функцій на практиці, покаже час: якщо адміністратори-виконавці дійсно в майбутньому не змінюватимуться з кожною новою зміною політичної команди, можна буде говорити про безсумнівний успіх реформи в цьому напрямі.

По-третє, на думку експертів, можна відзначити намагання визначити чіткі місії центральних органів виконавчої влади, інституційно виокремлювати органи, які здійснюють

контрольно-наглядові функції (інспекції), а також керування об'єктами державної власності (агентства). Водночас схоже, що визначені президентським Указом служби поєднують і функції з надання адміністративних послуг, і вже згадані контрольно-наглядові функції. Тобто в цьому випадку не виключено збереження інституційного конфлікту інтересів [7].

Визнання наявності серйозних проблем у системі державного керування і, головне, готовність змінювати ситуацію – великий крок уперед. Однак, найбільше занепокоєння експертів викликає те, що статус центральних отримали всі органи виконавчої влади.

Відзначають експерти й ризики розпочатої адмінреформи. По-перше, це відсутність оприлюдненої загальної концепції реформи: інформація про подальші кроки й плани аналітиками отримується із заяв різних високопосадовців, тоді як затвердження до початку реформи концепції чи програми дало б змогу і суспільству, і політикам, і держслужбовцям усвідомлювати її мету, завдання, етапи та їх строки.

По-друге, 9 грудня Президент видав указ №1085, який передбачав у двомісячний термін підготувати необхідні законопроекти, а також проекти положень про міністерства і відомства. З чотирьох вищевказаних законопроектів у парламент внесено лише два, інші два проекти не готові досі. З двох внесених жоден Радою не прийнятий. Не затверджено положення для жодного міністерства або відомства, тобто не зафіксовано їхніх функцій і завдань. Немає затверджених положень – не визначена чисельність апарату міністерств і відомств. Не розроблена й не затверджена їхня структура. Відповідно, не проведена тарифікація посад – хто і яку отримуватиме зарплатню. Зрозуміло, що не оголошено й не надруковано в газетах, як того вимагає закон, повідомлення про проведення конкурсів на заміщення посад держслужбовців.

По-третє, щодо вже здійснених заходів, то найбільше занепокоєння експертів викликає те, що статус центральних отримали всі органи виконавчої влади. Отже, замість ліквідованих урядових органів, усі інші органи зростають у статусі: стають центральними й залежними насамперед від Президента – їхніх керівників і навіть заступників призначатиме Президент, тоді

як відповідальність за стан справ зберігається за міністрами. Головна проблема в цій ситуації – фактична гіперцентралізація виконавчої влади. Ще одне: урядові органи передбачені чинним Законом «Про Кабінет Міністрів України», отже правомірність їх ліквідації Указом Президента цілком справедливо викликає запитання в політологів [8].

По-четверте, говорити про економію коштів у рамках реалізації адмінреформи поки що теж передчасно: з одного боку, треба пам'ятати, що держслужбовці в нас захищені трудовим законодавством, і розмір суми, в яку обійдеться бюджету звільнення 200 тис. чиновників різних рангів, краще не називати. З іншого боку, впадає у вічі, що в проекті бюджету-2011 сума фінансування Державного управління справами – органу, що забезпечує роботу вищих владних установ, – 1,3 млрд грн, перевищила навіть історичний максимум передкризового 2008 р.

Які мотиви стоять за проведенням реформи і чи буде вона вдалою? Реалізація положень адміністративної реформи і, відповідно, перебудова системи влади в Україні буде можливою лише за двох умов: по-перше, провес-

ти реформу жорстко та швидко, що можливо тільки у разі наявності великої політичної волі в очільника реформи (Президента); по-друге, покласти обов'язок слідкувати за реалізацією реформи на зовнішній, позасистемний орган, себто громадянське суспільство. «Саме у разі контролю з боку громадянського суспільства реформа має шанс на успіх, а Президент – на електоральні дивіденди. Якщо ж громадянське суспільство в цьому задіяне не буде, то на адміністративну реформу чекає сумна доля багатьох інших починань – когось звільнять, потім поновлять, система опиратиметься і скоро відновиться, а про реформу всі забудуть» – зазначає політолог Дмитро Виговський [9].

Загалом можна підсумувати, що перші кроки задекларованої адміністративної реформи В. Януковича несуть ряд позитивних тенденцій. Головне, щоб цей позитив не було зведено нанівець: необхідно внести відповідні зміни до законодавства, а головне – продовжувати системну та послідовну реалізацію реформи, пам'ятаючи, що в системі влади країні потрібні насамперед прозорість, чітка регламентація функцій кожного конкретного органу і боротьба з корупцією.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Про оптимізацію системи центральних органів виконавчої влади: Указ Президента України № 1085 від 9.12.2010. – Режим доступу: <http://www.president.gov.ua/documents/12584.html> (Дата перегляду: 07.03.2011).
2. Азаров хоче закінчити адмінреформу до квітня. – Режим доступу: <http://www.newsmarket.com.ua/2011/02/azarov-hoche-zakinchiti-adminreformu-do-kvitnya> (Дата перегляду: 07.03.2011).
3. Янукович попросив керівників на місцях скоротити чисельність своїх апаратів. – Режим доступу: <http://www.dt.ua/online/articles/71274#article> (Дата перегляду: 07.03.2011).
4. Бюрократам оголосили війну. – Режим доступу: <http://ua.glavred.info/archive/2010/12/17/145951-4.html> (Дата перегляду: 07.03.2011).
5. Шуμιло-Тапіола Ольга. Адміністративна реформа в Україні – крок назустріч ЄС? – Режим доступу: <http://eu.prostir.ua/view/244662.html> (Дата перегляду: 07.03.2011).
6. Адміністративна реформа: віддаляємося від курсу? – Режим доступу: <http://www.pravda.com.ua/articles/2011/02/17/5927997> (Дата перегляду: 07.03.2011).
7. Адміністративна реформа: to be continued. – Режим доступу: <http://rayon.novograd.com.ua/index.php/novaja-glavnaja/892-administrativna-reforma-to-be-continued> (Дата перегляду: 07.03.2011).
8. Мостова Ю. «Для того, хто не проводить реформ, постукає Реформація». – Режим доступу: <http://www.dt.ua/newspaper/articles/76845#article> (Дата перегляду: 07.03.2011).
9. Виговський Д. Коментар до питання проведення адміністративної реформи. – Режим доступу: http://www.deputat.org.ua/vr_analit_1467.htm?utm (Дата перегляду: 07.03.2011).

Наталія СТРЕЛЬЧУК,

доцент кафедри політології та державного управління Чернівецького національного університету імені Ю.Федьковича

ГРОМАДЯНСЬКЕ СУСПІЛЬСТВО В УКРАЇНІ: ЯК ПОДОЛАТИ КРИЗУ ДОВІРИ?

Для з'ясування того, наскільки в дійсності громадяни країни підтримують принципи демократії, американський соціолог С.Ліпсет запропонував аналізувати ступінь їх участі у різних добровільних організаціях та асоціаціях.

Зростання показника участі громадян в інститутах громадянського суспільства створює «серйозний запас» міцності для нових демократій, але сильного і активного громадянського суспільства для успіху демократичних перетворень не досить. Порівняльний аналіз даних Всесвітнього дослідження цінностей (World Values Survey), проведеного у 1995-1997 рр., показує, що громадяни країн «старої демократії» більш активно беруть участь у діяльності громадських організацій, ніж громадяни поставторитарних країн Латинської Америки, Східної Азії і посткомуністичних країн Східної Європи [4].

Марк М. Ховард провів дослідження особливостей слабкості громадянського суспільства

в посткомуністичних країнах і вважає, що виявлений факт масової неучасті громадян у добровільних організаціях у всій посткомуністичній Європі пов'язаний, насамперед, із особистим вибором громадян, які отримали це право після падіння комуністичних режимів. Враховуючи матеріальний добробут і нові політичні інститути, автор, тим не менш, звертає особливу увагу на особистісний фактор, відкриваючи тим самим шлях до глибшого розуміння громадянської активності в різних країнах при порівняльному аналізі. Тільки враховуючи особисті мотиви і стимули, можна зрозуміти і пояснити зміст і логіку колективної поведінки населення цих країн. Головне в цьому підході - розуміння того, що люди завжди обтяжені минулим досвідом і своїми страхами, які не можуть просто викинути і забути: вони, так чи інакше, впливають на їхнє життя. Пам'ять, звички, норми поведінки і особистісні відносини неможливо відразу розірвати, повністю припинити і взагалі забути. Зміни - це, швидше, поступова, більш-менш усвідомлена адаптація старих стереотипів до нових умов життя, вторгнення нового в старе світовідчуття. Зовнішній шок не може бути єдиною причиною раптових змін всієї особистісної системи цінностей. Зміни стимулюються послідовною інтерпретацією нових умов життя і обережним переглядом старого досвіду.

Як же виникають тривалі соціаль-

Середній показник участі в громадських організаціях в посткомуністичних країнах Європи

Таблиця 1

Країна	Членство в організаціях у розрахунку на одну особу
Македонія	1,50
Східна Німеччина	1,44
Словенія	1,30
Румунія	1,14
Словаччина	1,12
Чехія	1,07
Угорщина	0,82
Литва	0,70
Болгарія	0,65
Росія	0,65
Естонія	0,64
Україна	0,60
Литва	0,46

ні зміни? Коли, як і за яких обставин нові соціально-психологічні установки, норми-рамки та стандарти масової поведінки закріплюються і стають стійкими? Відповідь на ці питання включає інституційні та культурні компоненти, а сам процес бачиться більш поступовим, історично ймовірнішим, ніж пророкують сучасні економічні теорії. М. Ховард виходить із традиції історичного інституціоналізму, відповідно до якої інститути визначаються як «з одного боку, що задають зовнішні рамки, а з іншого - як формальні організації, що впливають на людську поведінку в цих рамках силою влади та авторитету». Більш того, соціальні та політичні інститути можуть створювати обмежувальні умови, що визначають область можливого, в яких люди резонно вважають, що можуть успішно діяти. Інститути, однак, не можуть напряму детермінувати дії і реакцію громадян [1].

Щоб отримати тривалі зміни, має співпасти три фактори:

1) нові інститути повинні бути ефективними, шанованими і обов'язковими;

2) нові інститути повинні бути актуальними, тобто відповідати існуючим суспільним потребам, традиціям або культурі суспільства;

3) новим інститутам потрібен час, щоб утвердитися і довести свою ефективність, а це іноді - десятиліття і покоління, в усякому разі не місяці або рік-два.

Якщо нові інститути неефективні, неавторитетні, корумповані, а їхні стандарти не є обов'язковими для всіх без винятку, люди не будуть перебудовувати своє життя «під них», змінювати свої звички і правила поведінки. Більше того, вони швидко зрозуміють, що можуть продовжувати жити «паралельно», без цих інститутів, а отже будуть їх активно ігнорувати, заперечувати і навіть виступати проти їхнього існування в суспільстві. Справа в тому, що нові інститути в умовах свободи не можна нав'язати, якщо вони

не потрібні людям, їх можна ввести тільки силою, як це вже було у тоталітарних суспільствах. У демократичному суспільстві вони будуть залишатися невизнаними, доки не доведуть свою необхідність і ефективність, а для цього потрібен якийсь час [3].

Результати дослідження підтверджують, що існує ясна і сильна позитивна залежність між

Таблиця 2

Залежність громадянської активності від економічного благополуччя, вираженого у розмірі валового національного продукту на душу населення (1997 р.)

Групи країн за рівнем доходів	Країна	Валовий національний продукт (дол.)	Середній рівень показника участі в організаціях
Вища	США	30,200	3,59
	Норвегія	27,400	2,47
	Японія	24,500	0,92
	Швейцарія	23,800	2,22
Середня	Південна Корея	13,700	2,44
	Чілі	11,600	2,32
	Чехія	10,800	1,07
	Словенія	10,000	1,30
	Словаччина	8,600	1,12
	Низька група	Естонія	6,450
Бразилія		6,300	2,13
Румунія		5,300	1,14
Росія		4,700	0,65
Болгарія		4,100	0,35
Україна		2,500	0,60
Бангладеш		1,330	1,53
Македонія	0,960	1,50	

рівнем валового продукту на душу населення і громадянською участю. Ця кореляція зберігається для країн із середнім і низьким економічним розвитком. Але є й винятки, приміром Японія, яка відноситься до країн із високими рівнем ВВП має низький відсоток громадянської участі, а Македонія, яка відноситься до країн із низьким ВВП демонструє досить високий показник громадянської участі серед країн своєї групи (середній показник у цій груп – 1,15) і навіть вищий від таких країн як Чехія, Словаччина, Словенія. Так, у Македонії кожний четвертий громадянин є членом однієї громадської організації або товариства, не враховуючи тих, хто є членом товариства пенсіонерів, яке нараховує близько 200 000 осіб,

що складає фактично 10% населення країни. Але разом з тим є громади, де 77,1% опитаних заявили, що не беруть участі у жодній громадській організації [1].

За даними соціологічного моніторингу «Українське суспільство (1992 - 2008 рр.)» Інституту соціології Національної Академії наук України у 2008 р. на питання “Членом якої з громадських або політичних організацій Ви є?” 83,3% опитаних відповіли “не належу до жодної з громадських, політичних організацій чи рухів”. Серед тих, хто позитивно відповів на дане питання, відповіді розподілилися наступним чином: 2,2% є членами клубів за інтересами; 2,8% - політичних партій; 0,7% - суспільно-політичних рухів; 0,7% - екологічних рухів; 1,3% - громадських організацій, фондів, асоціацій; 0,4% - нетрадиційних профспілок; 0,8% - творчих спілок; 1,6% - спортивних клубів та товариств; 2,6% - об'єднань за фахом; 1,6% - студентських товариств та молодіжних організацій; 2,8% - релігійних організацій та церковних громад; 0,5% - об'єднань фермерів; 0,7% - інших організацій, об'єднань та рухів, 0,1% респондентів не відповіли на це питання.

Зауважимо, що формальне членство в організації не тотожне участі у її діяльності. Тобто, рівень реального залучення українців до діяльності громадських об'єднань є ще нижчим, а частка активно діючих громадських об'єднань в Україні є настільки незначною, що зростання абсолютної кількості їх членів майже ніяк не відбивається на відносному загальнонаціональному показнику громадської участі. Ще однією

проблемою формування громадянського суспільства в Україні залишається низький рівень довіри до громадських організацій. У квітні 2008 р., за даними соціологічного опитування, проведеного Українським центром економічних та політичних досліджень ім. Олександра Разумкова, на запитання “Чи довіряєте Ви громадським організаціям?” лише 2,4% респондентів відповіли “Повністю довіряю”, 24,7% - “Скоріше довіряю”, 32,0% - “Скоріше не довіряю”, 17,8% - “Повністю не довіряю”, 23,1% - “Важко відповісти”. Таким чином, частка опитаних, які тією чи іншою мірою не довіряють громадським організаціям (49,8%) майже вдвічі переважає частку тих (27,1%), хто їм довіряє. Щодо мешканців Буковини, то за даними опитування 2010 р. 15,3% респондентів оцінюють діяльність громадських організацій скоріше позитивно, 30,6% - нейтрально, 8,75% - негативно, а 45,3% важко відповісти на поставлене запитання [5]. Критично низький рівень підтримки НДО в Україні експерти пояснюють традиційно авторитарним способом функціонування владних відносин у нашому суспільстві і поширенням корупції, що спостерігається і в структурах громадянського суспільства. Водночас зауважимо, що в нашій державі інститути громадянського суспільства ще не виробили механізмів протидії штучній політизації НДО й перетворення їх у маріонетки. Для подолання такої кризової ситуації і мобілізації громадянського суспільства необхідні спільні ініціативи і злагоджена комунікація громадян і органів влади як на загальнонаціональному так і місцевих рівнях.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ ТА ЛІТЕРАТУРИ:

1. Линецкий А.В. Институты гражданского общества в общественных трансформациях: теория и практика посткоммунистических стран // <http://www.politex.info/content/view/119/30/>

2. Цивикус - Индекс на граѓанското општество во Република Македонија „По 15 години транзиција- од стабилизација кон граѓанско општество // <http://www.scribd.com/doc/36344205/По-15-години-транзиција-Од-стабилизација-кон-граѓанско-учество>.

3. Howard M. The Weakness of Civil Society in Post-Communist Europe. Cambridge: Cambridge University Press, 2003. - P. 92-93

4. World Values Survey. [Електронний ресурс]. Режим доступу: http://www.worldvaluessurvey.org/wvs/articles/folder_published/paperseries_32

5. Соціологічне дослідження «Соціально-політична ситуація в регіоні: оцінка громадянами Чернівців та області у 2007 р.». Проведено 15 травня - 5 червня 2010 р. викладачами та студентами кафедри політології та державного управління ЧНУ за участі експертів Чернівецького міського центру культурно-освітніх ініціатив „Метасвіт” та Центру підвищення кваліфікації державних службовців. У ході дослідження опитано 800 жителів з 26 населених пунктів Чернівецької області.

В'ячеслав ЯВКІН,

доцент кафедри гідроекології, водопостачання та водовідведення географічного факультету Чернівецького національного університету імені Ю.Федьковича

МЕТЕОРОЛОГИ «ДІАГНОСТУЮТЬ» ЗЕМЛЮ ВОДНОЧАС І ЩОДНЯ

До Чернівців усі зміни погоди надходять з північного заходу – через Польщу, Німеччину, Піреней, Альпи та Карпати. І хоча до Карпат нам не дуже далеко, у Чернівцях і на Говерлі температура різниться приблизно в 12 градусів.

Щодня в один і той же час за Гринвічем в усіх куточках планети на метеостанціях одночасно роблять виміри. Потрібно це задля того, аби зрозуміти, як рухається повітряна маса, яка збирається над Атлантикою. І тоді можна прогнозувати погоду.

У Чернівцях знаходиться кілька метеорологічних станцій. У кожній з них різне завдання. Найбільш інформаційна, яка входить до світової мережі метеостанцій, розташована в Чернівецькому аеропорту. І це зрозуміло, адже її спеціалісти обслуговують авіацію і мають зв'язок з усім світом.

Метеостанція Чернівецького національного університету виступає як самостійна навчально-дослідницька станція. Там вимірюють висоту хмар, швидкість вітру, радіоактивність, осад пилу тощо. На Рощі – аерологічна станція. Впродовж 50 років там запускають гелеві кулі, до них чіпляють коробку з автоматичними датчиками температури, вологості, тиску. Таким чином визначається стан атмосфери на певних висотах

Останнім часом увага до метеорології та метеорологів значно зросла. Пов'язано це з останніми подіями у світі, зокрема в Японії. Варто зазначити, що наша планета поділена на платформи. У регіонах, які перебувають на цих платформах, ніколи не буде землетрусу. Між платформами є м'які області, умовно кажучи, щілини. І коли плити починають рухатися, на їхньому стикові виникає землетрус. Час землетрусу не можна передбачити, але ми знаємо місця, де може трясти. Наприклад, захід Анд, вся Тихоокеанська смуга, Піреней, Альпи, Карпати, Середземномор'я, Кавказ, всі вулка-

ни Камчатки, Курильські острови, Японія, Філіппіни, Індонезійські острови, прибережна частина Австралії. Всі ці регіони знаходяться на стику і тут будь-коли можливий землетрус. Наприклад, Чорне море в сучасній формі утворилося через землетрус усього 10 тис. років тому.

Ще одна проблема, котра турбує нині людство – глобальне потепління. Однак, немає однозначної відповіді, чи насправді відбувається, так зване, глобальне потепління. 20 тис. років тому Земля була тепліша на 3 градуси. Впродовж мільйонів років температура нашої планети коливається: бували холодні часи, бували й теплі. Це відбувається ніби за графіком із різною тривалістю та амплітудою. Але протягом 20-30 останніх років льодовий покрив помітно зменшився, тож можна впевнено говорити про підвищення температури. Але точно ми не знаємо, чи це дійсно незворотні зміни чи лише чергові коливання циклу.

Що стосується безпосередньо метеорології, то приємно зазначити, що 1 вересня цього року на географічному факультеті буде перший набір студентів на освітній напрям «Гідрометеорологія». Ми готуватимемо фахівців з метеорології та гідрології. Ця спеціальність в ЧНУ існувала з 1946 року, але в кінці 80-х років кафедру довелось закрити. Тут готували фахівців загальносоюзного призначення, а потім направляли до Арктики, на Урал, в Атлантику, на Далекий Схід.

Нині таких спеціалістів готують тільки в Одесі та Києві. В західному регіоні ми були єдиними. Тож нині з нетерпінням очікуємо першого у цьому столітті набору студентів на нову-стару спеціальність.

Яна МЕЛЬНИЧУК,

науковий співробітник Чернівецького регіонального центру перепідготовки та підвищення кваліфікації працівників органів державної влади, органів місцевого самоврядування, керівників державних підприємств, установ та організацій, магістр державного управління

ІМІДЖ ДЕРЖАВНИХ СЛУЖБОВЦІВ

Розвиток українського суспільства, прагнення України досягти стандартів європейської спільноти спонукають до вивчення світового досвіду формування позитивного іміджу публічних інституцій та вироблення власних моделей, які відповідають специфіці нашої держави. Водночас варто зауважити, що на відміну від політики, бізнесу чи інших сфер життєдіяльності соціуму, в яких проблеми іміджу, репутації і перспективи їх формування вже почали досліджуватись, у державному управлінні ця проблема ще маловивчена.

З огляду на те, що термін «імідж» характеризується багатогранністю підходів дослідження і трактування, доцільно представити авторське його розуміння. Характерними ознаками поняття «імідж» є: цілісність (нерозривна єдність елементів), наявність зовнішньої та внутрішньої форм прояву, неоднорідність аудиторії сприйняття, взаємозв'язок з іншими іміджевими системами.

Мабуть, найважливішими факторами, що впливають на формування іміджу державної влади є: забезпечення результативності діяльності влади в інтересах суспільства; прозорість дій і відкритість влади до діалогу з громадянами; підконтрольність діяльності державних службовців і її висвітлення у засобах масової інформації; ефективна й об'єктивна кадрова політика в органах державної служби, як складова механізму формування іміджу; організаційна культура. Доведено, що досягти успіху у створенні позитивного іміджу можливо за умов визначення потреб та запитів цільової аудиторії, правильного виборі комунікаційних каналів і побудові повідомлень, які безпосередньо надходять від державних службовців до ЗМІ. Передумовою ефективною роботи зі ЗМІ з формування іміджу має стати регулярне дослідження засобами соціологічних служб існуючих уявлень населення стосовно державних службовців та державних установ різного рівня.

Імідж повинен бути чітко структурованим, керованим, розроблятися та реалізовуватись за відповідною схемою, в залежності від обставин. Важливою складовою ефективного іміджу службовців є рівень довіри до них з боку громадськості, здатність нести відповідальність за прийняті рішення, харизматичність службовців, внутрішня і зовнішня складова позиціонування влади, здатність до самопрезентації, особистісний фактор і розвинені комунікативні здібності.

Механізм формування цілісного іміджу державного службовця діє як система певних стратегічних і тактичних кроків, що включає: розробку, обґрунтування й опрацювання стратегії; визначення та пошук головних і пріоритетних напрямів; дослідження аудиторії іміджу; застосування певних методів управління стосовно кожної корпоративної групи; визначення образу службовців; соціологічні опитування (місцеве, регіональне тощо); вибір ЗМІ; порівняння результатів за допомогою контент-аналізу. Вважаємо, що найважливішими чинниками, які формують імідж державних службовців є: якість послуг, які надаються; рівень компетентності працівників; діяльність місцевої державної адміністрації та її службовців у вирішенні соціальних проблем; імідж голови адміністрації; дотримання державними службовцями етичних норм.

Результати аналізу різноманітних форм і

напрямів роботи владних структур із громадськістю свідчать, що в реальному житті практика

діяльності інформаційних служб не співпадає з ефективними формами роботи з формування іміджу.

Недостатнє врахування громадської думки

у практиці роботи інформаційних служб органів виконавчої влади не лише унеможлиблює налагодження дієвого «зворотного зв'язку» з населенням, а й перешкоджає оперативному коригуванню діяльності цих служб. Необхідно забезпечити більшу відкритість та вільний доступ громадян до інформації щодо діяльності органів державної влади шляхом створення спеціальних структур з надання населенню інформаційних та консультаційних послуг; визначити більш чіткі правила та процедури взаємодії владних структур усіх рівнів із засобами масової інформації; створити державну систему зв'язків із громадськістю.

Впродовж останніх років науково-методичні групи фахівців Чернівецького регіонального центру перепідготовки та підвищення кваліфікації працівників органів державної влади, органів місцевого самоврядування, державних підприємств, установ та організацій, в тому і числі й автор даної статті, проводили анкетні опитування слухачів. На основі проведених досліджень, серед інших, можна зробити наступні висновки, стосовно проблеми, яка представляє предмет нашого дослідження:

– культуру управління характеризує рівень якості надання послуг, які представляють державні службовці громадянам. В сучасній Україні спостерігається досить низький рівень довіри громадськості до різних гілок влади, що пов'язано з втратою посадовцями моральності. 52% опитаних респондентів вважають зміну культури і свідомості державних службовців, їх професіоналізм і добросовісність першочерговим завданням у розбудові сучасної державної служби України;

– у контексті загального процесу формування іміджу державних службовців знання ділового етикету формують внутрішній

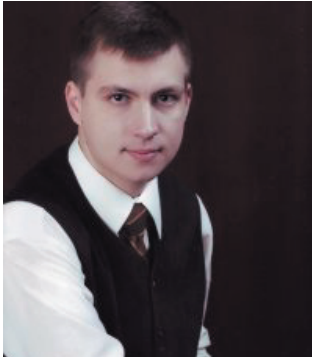
каркас, який складається з переконань і цінностей персоналу, а отже, сприяє виробленню єдиної моделі поведінки, виступає як важлива інтегративна характеристика службовців, що визначає взаємовідносини із зовнішнім середовищем. Засвоєння і дотримання

ділового етикету є невід'ємним чинником ефективного функціонування і розвитку державних службовців, врахування якого створює передумови для позитивних результатів у разі необхідності зміни іміджу. Найвищий рейтинг серед необхідних тем для роботи державних службовців Чернівецької області отримала професійна етика;

– професійна і соціальна компетенція є одним із засобів створення дієвого механізму формування іміджу державних службовців. Рейтингова послідовність фахового, інтелектуального і ділового рівнів керівників та фахового, ділового, морально-психологічного рівнів спеціалістів Чернівецької області закономірно визначається різними завданнями і функціями службовців.

– аналіз порівняльної характеристики якостей державних службовців дає змогу зробити висновки про суттєву відмінність наявних якостей службовців місцевих державних адміністрацій Буковини від європейських стандартів. Державні службовці Буковини вважають, що найголовнішими якостями є: коректність і порядність, відданість справі, об'єктивність. Варто зазначити, що соціальна орієнтація (відстоювання інтересів людей) державних службовців знаходиться на досить низькому рейтинговому місці. Тож, одна з проблем формування іміджу й ефективності діяльності керівників державної служби безпосередньо пов'язана з їх соціальною спрямованістю, зі здатністю враховувати і вирішувати інтереси населення, що неможливо без таких якостей, які визначені європейськими експертами: порядність, вміння аналізувати, об'єктивність.

Необхідно забезпечити більшу відкритість та вільний доступ громадян до інформації щодо діяльності органів державної влади шляхом створення спеціальних структур з надання населенню інформаційних та консультаційних послуг

Антон ШЕВЧЕНКО,
магістр державної служби

«ЄВРОРЕГІОНАМ» ПОТРІБЕН ВЛАСНИЙ БЮДЖЕТ

Останнім часом транскордонному співробітництву України із сусідніми державами приділяється чимало уваги, що підтверджується як на найвищому державному рівні, так і на регіональному.

Наслідком розширення ЄС стало безпосереднє сусідство Західних областей України з Європейським Союзом. Транскордонне співробітництво заохочується політикою ЄС, який зробив розвиток регіонів своїм пріоритетом і навіть декларував, що приєднання східноєвропейських країн до ЄС залежатиме саме від розвитку єврорегіонів.

Щодо Чернівецької області, то транскордонне співробітництво базується, окрім загальнодержавних законів та програм, на укладених договорах та угодах міждержавного рівня, угодах і рішеннях про співпрацю між органами місцевого самоврядування та місцевими органами виконавчої влади з адміністративно-територіальними одиницями дружніх країн. При цьому діяльність транскордонного співробітництва базується й на основі європейських хартій, конвенцій та інших європейських документів, у яких йдеться про транскордонне співробітництво і які направлені на створення уніфікованого законодавчого середовища, в якому, окрім іншого, передбачені механізми їх реалізації.

Однак надмірна централізація органів державного управління викликає проблеми невідповідностей нормативно-правових актів інтересам самих громад в налагодженні транскордонної співпраці, а саме:

1) органи місцевого самоврядування мають право здійснювати транскордонне співробітництво з органами місцевого самоврядування інших держав, але в переліку повноважень обласних рад не передбачено

розробку і реалізацію ними програм міжнародного співробітництва на регіональному рівні, а також не визначено джерела фінансування цих програм у місцевому бюджеті, та й фінансові можливості є обмеженими;

2) суб'єкти транскордонного співробітництва мають право брати участь у розробленні та реалізації спільних проектів (програм), проте рішення про їх державну підтримку та включення до державних програм розвитку транскордонного співробітництва приймається центральними органами виконавчої влади.

Найбільш високий рівень інституціоналізації серед усіх форм регіонального транскордонного співробітництва на рівні місцевих органів влади мають єврорегіони. Єврорегіон – це форма транскордонного співробітництва між територіальними громадами або місцевими органами влади прикордонних регіонів двох або більше держав, що мають спільний кордон, яка спрямована на координацію їх взаємних зусиль і здійснення узгоджених заходів у різних сферах життєдіяльності у відповідності до національних законодавств і норм міжнародного права для вирішення спільних проблем і в інтересах людей, що населяють його територію по різні боки державного кордону. Прикладом є Єврорегіон “Верхній Прут” до якого входить і Чернівецька область.

Проблемою функціонування єврорегіону є те, що на превеликий жаль більшість прийнятих програм тільки задекларовані на папері і не функціонують належним чином.

А після економічної кризи, яка зачепила країни ЄС, а також Україну, розвиток транскордонної співпраці був призупинений завдяки зменшенню фінансування і починає відроджуватися лише тепер.

Аналізуючи політичне, економічне та соціальне співробітництво Чернівецької області з адміністративно-територіальними одиницями Румунії та Республіки Молдова в рамках транскордонної співпраці, можна стверджувати, що воно перебуває на стадії розвитку та реалізовує свій потенціал лише частково. А спільних проблем є чимало: екологічні та природоохоронні, розвиток прикордонної інфраструктури, транспорту та комунікацій, раціональне використання трудових ресурсів, забезпечення умов для розвитку етнічних меншин, безпека регіону тощо. Проблеми транскордонного характеру, в межах єврорегіону належать до проблем міждержавних, тому їхнє розв'язання можливе лише за умови поєднання зусиль територіальних громад та органів влади по

обидва боки кордону.

Найгострішою проблемою, що гальмує весь процес функціонування транскордонної співпраці було і залишається фінансування діяльності робочих органів та заходів, спрямованих на підвищення її ефективності, інформаційного та рекламного забезпечення. Коштів, передбачених у місцевих бюджетах членів транскордонного співробітництва не вистачає, а фінансування з інших джерел нормативними документами не передбачено. Необхідно створити систему фінансування для реалізації програм транскордонного співробітництва із залученням коштів із державних та місцевих джерел, а також поступово перейти на власний бюджет через створення на даній території бізнесових структур, громадських організацій, асоціацій тощо, які б відраховували до його бюджету певну частину коштів. Лише за таких умов у місцевої влади були б «розв'язані руки» і реальні можливості єврорегіону були б реалізовані на практиці.

СТАТИСТИКА, ФАКТИ, ПОДІЇ

Економічна місія румунських підприємств в Україні

З метою налагодження тісніших партнерських стосунків між діловими колами України та Румунії, за ініціативи Посольства України в Румунії та підтримки Чернівецької обласної державної адміністрації, в області вперше проводилася Економічна місія румунських підприємств в Україні. У заході взяли участь 24 представники румунських підприємств та організацій, що представляють різноманітні сфери господарства та зацікавлені у налагодженні взаємовигідного співробітництва з буковинськими партнерами. У переговорах також брали участь більше 60 суб'єктів підприємницької діяльності області.

Участь у відкритті бізнес-переговорів взяли, окрім представників бізнесу, керівництво Чернівецької торгово-промислової палати, Румуно-української торгово-промислової палати, а також заступник голови облдержадміністрації Михайло Гайничеру та Надзвичайний і Повноважний Посол України в Румунії Маркіян Кулик. За словами Михайла Гайниче-

ру, інтерес, який виявили українські та румунські підприємці до цього форуму свідчить про те, що економічні можливості співробітництва між двома країнами використані далеко не повною мірою. “Румунських підприємців цікавить співпраця в метало- та деревообробній галузях. Скажімо, сировину для виготовлення фанери, ДСП румунські підприємства готові закуповувати за вищими цінами, ніж ті, які пропонують сьогодні інші виробники”, - зазначив заступник голови облдержадміністрації. Крім того, за його словами, реформи, які проводяться в Україні, зокрема в галузях економіки та податкового законодавства, сприятимуть залученню інвестицій в Україну та значно спростить українським інвесторам спрямування інвестицій за кордон. “Такі зустрічі між підприємцями та політиками сприятимуть активному розвитку відносин між областю і регіонами Румунії, Україною та Європейським Союзом”, - наголосив Михайло Гайничеру.

Прес-служба ОДА

Ігор НЕЗБОРЕЦЬКИЙ,

*головний дитячий отоларинголог
Чернівецької області, депутат
Чернівецької міської ради*

ГАЙМОРИТ: ХТО ВИНЕН І ЩО РОБИТИ

Ніс закладений, голос гугнявий, важкість у голові й біль. Не можна відрізнити запах улюблених парфумів і насолодитись запашним курячим бульйоном. І винен у цьому гайморит.

Звідки береться?

Гайморит отримав свою назву від прізвища лікаря Гаймора, який першим описав навколоносові пазухи. Гайморит – це один з найпоширеніших різновидів синуситів (запалень пазух), коли вражається верхньощелепна пазуха. Рідше виникає запалення лобних пазух, турбують болі над бровами – це буває при фронтиті. А коли виникає запалення етмоїдальних комірок, діагностують етмоїдит.

У ЛОР-патології гайморит трапляється майже у кожного четвертого хворого і переважно у людей працездатного віку. Окрім того, ця недуга досить поширена серед дітей та підлітків.

Чому виникає це захворювання? Причин багато. Дуже часто гайморит спричиняють постійні застуди і хронічний нежить. Але й тут багато залежить від віку людини, від супутніх захворювань. Причиною гаймориту можуть бути ті ж аденоїди, викривлення перегородки носа, вазомоторний риніт, середовище, в якому перебуває людина, зниження імунітету. Іноді хворобу спричиняють інфекційні захворювання, наприклад, кір, скарлатина, грип.

Нерідко причиною хвороби стають каріозні зуби, особливо на верхній щелепі. Поки ми тягнемо з візитом до стоматолога, інфекція піднімається в пазухи носа, розташовані неподалік. Внаслідок – розвивається одонтогенний гайморит: з'являється сильний головний біль, неприємний запах, ніс закладений, може й температура підвищитися.

Робити чи не робити прокол?

Чим раніше вам поставлять діагноз, тим більшою є надія, що вилікуватися вдасться терапевтичними методами. А як дізнатися, що це не звичайний нежить, а запалення гайморових пазух на ранній стадії? Кожне захворювання починається з катаральних явищ. Так само спочатку виникає катаральний гайморит. Набрякає слизова, виникає нежить, виділення з носа, слиз спочатку без запаху, без домішок. У жодному разі не можна нехтувати цими проявами, мовляв, якось само пройде. Якщо катаральний гайморит не лікувати, то він переходить у гнійний – одно- або двобічний гайморит. Для уточнення діагнозу зазвичай роблять рентгенографію або комп'ютерну діагностику (при певних показках). І тут перед пацієнтом і перед лікарем виникає дилема – робити чи не робити прокол. Тобто, оте радикальне лікування, якого так бояться пацієнти. Якщо процес лише починається, можна обійтися фізіотерапією у комплексі з антибактеріальними препаратами і судинозвужувальними краплями. Паралельно рекомендують вживати антигістамінні препарати, які зменшують набряк слизової носа. Якщо ж консервативне лікування не допомагає, доведеться застосувати пункцію пазух, щоб видалити гній і ввести антибіотики безпосередньо у вогнище запалення. Не варто цього боятися. Прокол гайморової пазухи, або пункцію, роблять під місцевою анестезією, голкою, яка не грубіша, ніж та, якою беруть кров з вени. Прокол робиться

через ніздрю у місці, безпечному для людини. Оториноларинголог потрапляє голкою прямо в пазуху, вимиває звідти гній і вводить антибіотики.

Серед пацієнтів побутує думка, що, зробивши один раз прокол, захворівши знову, доведеться гайморит лікувати таким самим способом. Чому так? Тому що залишаються невилікуваними супутні захворювання – поліпи, порушення носової перетинки, вазомоторний риніт, аденоїди, ті ж каріозні зуби тощо. Тому при лікуванні гаймориту лікарі радять пацієнтам вирівняти носову перетинку, видалити аденоїди, лікувати вазомоторний риніт, поліпи носа.

Будьте обережні з краплями до носа!

Коли з'являється нежить, що ми насамперед робимо? Поспішаємо до аптеки, щоб купити краплі до носа. Тим більше, що їх постійно рекламують по радіо, телебаченню. Але будьте обережними! Краплі (нокспрей, назол, тізін, галазолін, нафтизін, санорин) можна закапувати лише 7-10 днів поспіль. Тому що вони зумовлюють залежність. Якщо при перших закапуваннях вистачає однієї-двох крапель, то з кожним днем для поліпшення дихання носом треба буде дедалі більше і більше крапель. Безконтрольне закапування призводить до атонії судин носових раковин, захворювань серця, та інших негативних наслідків.

Чи можна лікувати гайморит народ-

ними засобами?

Можна. Але щоб почати лікування, слід визначити, чи він у вас є. Тому обов'язково треба проконсультуватися у спеціаліста. Самостійно пазухи не варто ні гріти (там може бути пухлина, чи гній), ні промивати (є ризик залити інфіковану рідину у вухо і захворіти на отит). Медикаментозне лікування не виключає тих методів, які люди застосовували століттями.

А щоб не допускати повторних проявів гаймориту раджу загартовувати організм, зміцнювати імунітет.

СТАТИСТИКА, ФАКТИ, ПОДІЇ

В області створено єдину мережу веб-сайтів закладів охорони здоров'я

Головним управлінням охорони здоров'я Чернівецької обласної державної адміністрації спільно з Буковинським державним медичним університетом проводиться робота щодо створення єдиного інформаційного простору в закладах охорони здоров'я Чернівецької області. В облдержадміністрації відбулася нарада з питань організації роботи сайту Головного управління охорони здоров'я та роботи сайтів центральних районних лікарень, яку провів начальник Головного управління охорони здоров'я Ігор Шкробанець. У нараді

взяли участь ректор Буковинської державної медичної академії Тарас Бойчук, головний лікар обласного Центру здоров'я Василь Задорожний, а також головні лікарі центральних районних лікарень області.

Як зазначив Ігор Шкробанець, Буковина є одним з перших регіонів України, який впроваджує не фрагментарно, а загалом по області єдину інформаційну систему, що об'єднує обласні та районні заклади охорони здоров'я, Головне управління та Буковинський державний медичний університет.

Прес-служба ОДА

Лія НІКІФОР,

обласний акушер-гінеколог, депутат обласної ради, кандидат медичних наук

МАТЕРИНСЬКА ЗАХВОРЮВАНІСТЬ – НАСЛІДОК ХВОРОБЛИВОСТІ ЦІЛОГО ПОКОЛІННЯ

Щороку в Україні від екстрагенітальних хвороб гине біля 50 вагітних жінок і породіль. І кількість таких недуг зростає, а кількість здорових людей поступово зменшується...

Кількість смертей матерів і новонароджених – це рейтингові показники будь-якої країни. Чим більше розвинуте суспільство, тим менші такі цифри. Наприклад, у США та Німеччині помирає лише 5 жінок на 100 тис. народжених живими дітей. В Україні цей сумний показник становить 15 жінок на рік.

Щоправда, торік на 100 тис. дітей померло 25 жінок. 40% з них – через пандемію грипу. Жінки помирали від ускладнень. На Буковині загинули 3 жінки. У двох випадках, аби врятувати дітей, були проведені кесареві розтини жінкам, які помирали. Це був перший в Україні досвід, коли оперували жінок для врятування дітей.

На жаль, рівень санітарної культури нашого населення досить низький. І це негативно впливає на здоров'я жінок. Загалом, нині спостерігається кілька категорій жінок. Найкраще працювати з тими, яким біля 30 років. Вони свідомо ставляться до своєї вагітності і, незважаючи на вік, переважно народжують самі. Далі – молоді дівчата, які рано виходять заміж й у 18-20 народжують. Такими опікуються батьки. На жаль, є й такі, що народжують задля обіцяних урядом виплат. У мене консультувалася жінка, яка говорила, що народить дитину, отримає за неї гроші і... купить коня. Багато й таких, які просто недбало ставляться до свого здоров'я.

Думаю, коли медицина стане страховою, людина сама нестиме відповідальність

за своє здоров'я. Бо коли не виконуватиме приписи лікарів, буде страждати не тільки фізично, а й матеріально. Нині ж у нашій медицині немає таких важелів, які б змусили людину відповідати за свої дії.

Найпоширеніша в усьому світі причина смертей породіль – екстрагенітальна патологія, яка не пов'язана з ускладненнями вагітності, або з'являється до вагітності. Це кровотечі, вади серця, захворювання нирок, цукровий діабет, гіпертонія. Жінок з такими хворобами стає все більше! Адже нині народжує покоління, яке народилося і зростало після Чорнобильської катастрофи.

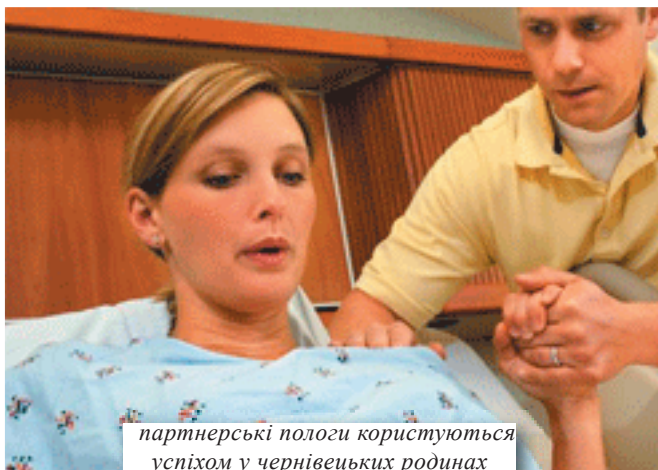
Уже кілька років ми виходжуємо дітей від 500 грамів. Такі діти – ще одне хворе покоління. Тож, у загальному індекс здоров'я населення знижується.

20 років тому перинатальна смертність на Буковині, коли діти народжуються мертвими або помирають протягом тижня після пологів, складала до 30 дітей на 1000 новонароджених. Нині – близько 9.

На жаль, досі жінки помирають від ускладнень, які виникають після абортів. Але на Буковині найвищий показник використання контрацептивів, тож і найменший показник кількості абортів серед інших областей.

На жаль, в Україні трапляються смерті жінок від кримінальних абортів. Сама я вже понад 13 років не роблю абортів своїм пацієнткам.

Для того, щоби було якомога менше

смертей, система охорони здоров'я матерів і дітей повинна весь час удосконалюватися. Тому для зручності та ефективнішого лікування медична служба побудована таким чином: є установи, які надають пологову допомогу другого і третього рівнів. До другого рівня належать центральні районні лікарні, до 3-го – перший і другий пологовий будинки в Чернівцях.

Система ефективна тоді, коли жінки без ускладнень народжують на 2-му рівні, а жінки із хворобами направляються на 3-й рівень.

2007 року на базі діагностичного центру ми створили унікальну в Україні структуру – Обласний центр антенатальної охорони плоду. Там налаштована потужна лабораторна та діагностична база для консультації вагітних. Будь-яка жінка з села може приїхати, обстежитись лабораторно, зробити УЗД. Далі, якщо в неї виявляють відхилення, то направляють її до висококваліфікованих

спеціалістів на консультацію. Своєчасна діагностика дозволяє направити жінку на потрібний рівень.

Щодо кесаревого розтину, то його показник, рекомендований ВООЗ, складає 15%. На Буковині він дещо перевищений за рахунок показів з боку плоду (гіпоксія плоду), оскільки відповідальність лікарів за народження хворої дитини дуже велика. Рішення про кесарів розтин завжди приймає консилиум з трьох лікарів. Ми сподіваємося знизити цей показник за рахунок жінок, які вже перенесли кесарів розтин, але можуть народжувати самі. В Європі після кесарева розтину 70% жінок народжують самі. Пологи з рубцем на матці вже стали практикою в клінічних пологових будинках.

У Бразилії 80% пологів відбуваються за допомогою кесарева розтину, у Німеччині в деяких клініках – 40%. В Україні – 16%, і їхня кількість постійно зростає.

Крім того, в пологодомічних закладах області впроваджують сучасні перинатальні технології. Зокрема за допомоги «USAID» (допомоги американського народу) реалізується проект «Здоров'я матері та дитини». Він направлений на те, щоб якомога менше втручатися в пологи медикаментозно, щоб у вагітної була психологічна підтримка в допологовому, пологовому й післяпологовому періодах. Для цього ввели партнерські пологи, які користуються успіхом. До речі, після такого впровадження поменшало скарг на медперсонал і пологи проходять легше.

СТАТИСТИКА, ФАКТИ, ПОДІЇ

Відбулося перше засідання Громадської Ради при Державній податковій адміністрації в Чернівецькій області

області податківці, представники об'єднань підприємців і громадських організацій Бу-

ковини обговорили низку актуальних питань. Йшлося про виконання бюджетних призначень органами Державної податкової служби Чернівецької області за 2010 рік та пріоритетні завдання діяльності податкової служби на I квартал 2011 року. Крім того, учасники Громадської Ради розглянули зміни, запроваджені Податковим кодексом України.

Прес-служба ОДА

НАВЧАННЯ ДЕРЖАВНИХ СЛУЖБОВЦІВ - ЗАПОРУКА ПРОФЕСІЙНОСТІ

Впродовж I кварталу 2011 року в Чернівецькому регіональному Центрі перепідготовки та підвищення кваліфікації навчалося 277 державних службовців. За Професійною програмою підвищило кваліфікацію 56 новообраних сільських голів та 25 новообраних секретарів сільських рад. За програмами постійно діючих семінарів провчилося 22 державних службовців та 23 посадові особи місцевого самоврядування. За програмами виїзних короткотермінових семінарів навчалося 133 державних службовців та посадових осіб місцевого самоврядування області та 18 депутатів місцевих рад.

Гендерний підхід у державному управлінні

У лютому-березні проходило навчання за програмою постійно діючого семінару «Гендерний підхід у державному управлінні» для посадових осіб Шевченківської районної у м.Чернівці ради. Навчання складалося з 12 занять. Відвідувачі прослухали такі основні теми: «Гендерні відмінності в суспільстві та їх соціологічний аналіз», «Гендерна експертиза

українського законодавства», «Вплив етичних настанов на формування гендерних відносин на державній службі», «Формування позитивного іміджу сучасної жінки – лідера».

Запобігання і протидія проявам корупції у сфері управління

У лютому розпочалося навчання за програмою постійно діючого семінару «Запобігання і протидія проявам корупції у сфері управління» для держслужбовців V-VII категорій Головного управління агропромислового розвитку облдержадміністрації.

Навчальна програма складалася з 12 за-

нять. Слухачі прослухали такі основні теми: «Історичні аспекти виникнення і розвитку корупції та її стан на сучасному етапі», «Практика діяльності правоохоронних органів з дотримання законності. Корупційна ситуація в регіоні», «Відповідальність за корупційні діяння та інші правопорушення, пов'язані з корупцією», «Судовий процес по справах з корупції та організованої злочинності». Заняття проводилися у формі лекцій та практичних занять.

Короткотерміновий семінар з головами, заступниками голів та секретарями постійних комісій Чернівецької обласної ради

На виконання Концепції формування системи підвищення кваліфікації посадових осіб місцевого самоврядування та депутатів місцевих рад, схваленої розпорядженням Кабінету Міністрів України від 08.04.2009 №385-р 2 лютого 2011 року директор Центру Ярмистий Микола Васильович відкрив короткотерміновий семінар з головами, заступниками голів та секретарями постійних комісій Чернівецької обласної ради.

Семінар проводили викладачі Центру: Моїсей Аркадій Євгенович – керуючий справами

обласної ради; Ковалюк Іван Дмитрович – заступник керуючого справами – начальник організаційного відділу виконавчого апарату обласної ради; Слєпінюк Олена Ярославівна – начальник зведеного відділу аналізу і прогнозування соціально-економічного розвитку території та цінової політики управління соціально-економічного розвитку території Головного управління економіки ОДА.

Навчання новообраних сільських голів

У лютому та березні відбулося навчання за професійною програмою для новообраних сільських голів. Директор Центру перепідготовки та підвищення кваліфікації Микола Ярмистий, відкриваючи навчання, наголосив на його важливості та актуальності, висловив сподівання, що після навчання новообрані сільські голови матимуть достатньо знань для ефективного керівництва громадою.

Під час підвищення кваліфікації перед

слухачами виступили представники обласної ради, обласної державної адміністрації, Головного управління Держкомзему у Чернівецькій області. Поєднуючи лекційні та інтерактивні форми роботи були обговорені питання правового регулювання служби в органах місцевого самоврядування, повноважень органів місцевого самоврядування у володінні, користуванні та розпорядженні об'єктами комунальної власності, а також бюджетів місцевих органів влади.

Застосування інформаційних технологій. Практичні аспекти

працівників апарату обласної державної адміністрації. Слухачі підвищили свій рівень знань з

У лютому відбулося навчання за програмою постійно діючого семінару «Застосування інформаційних технологій. Практичні аспекти» для

комп'ютерної грамотності.

Методика навчання передбачала проведення лекцій та практичних занять на комп'ютерах, за допомогою яких слухачі мали змогу опрацювати комплекс програм «MS Office», текстовий редактор «MS Word», електронні таблиці «Excel».

Семінар проводив викладач фізичного факультету ЧНУ ім. Ю.Федьковича, доктор фізико-математичних наук, професор Головацький Володимир Анатолійович.

Всеукраїнський конкурс проектів розвитку місцевого самоврядування: вимоги та особливості

проектів розвитку місцевого самоврядування: вимоги та особливості» для посадових осіб органів місцевого самоврядування за участю представника Державного Фонду сприяння місцево-

10 лютого в Центрі перепідготовки та підвищення кваліфікації відбувся семінар «Всеукраїнський конкурс

му самоврядуванню в Україні Ісакової Васи́лини Назарівни. На семінарі висвітлювались питання щодо участі у Всеукраїнському конкурсі проектів та програм розвитку місцевого самоврядування. Метою Конкурсу є відбір найкращих проектів та програм розвитку місцевого самоврядування, спрямованих на розв'язання актуальних проблем розвитку місцевого самоврядування та поширення позитивного досвіду, набутого у процесі їх реалізації.

«Актуальні аспекти подолання корупції в органах державної влади та місцевого самоврядування»

24 лютого 2011 року Чернівецький центр перепідготовки та підвищення кваліфікації спільно з Управлінням державної служби Голодержслужби України в Чернівецькій області провів семінар «Актуальні аспекти подолання корупції в органах державної влади

та місцевого самоврядування» на базі Заставнівської райдержадміністрації для керівників та спеціалістів структурних підрозділів РДА, посадових осіб органів місцевого самоврядування.

Навчання новообраних секретарів сільських рад

Наприкінці лютого відбулося навчання за професійною програмою для новообраних секретарів сільських рад.

Під час підвищення кваліфікації перед слухачами виступили представники обласної ради, обласної державної адміністрації, обласного управління

юстиції. Поєднуючи лекційні та інтерактивні форми роботи були обговорені питання діловодства в сільських радах, розглянуті питання щодо вчинення нотаріальних дій посадовими особами сільських рад, питання правового регулювання служби в органах місцевого самоврядування та порядок оформлення реєстрації актів цивільного стану відповідно до положень сімейного законодавства. Слухачі отримали змістовні і професійні відповіді на всі свої питання.

«Діловодство та контроль»

У березні відбулося навчання за програмою постійно діючого семінару «Діловодство та контроль» для спеціалістів загального відділу та сектору контролю райдержадміністрацій, відповідальних осіб за ведення діловодства та контролю структурних підрозділів облдержадміністрації, територіальних управлінь центральних органів влади. Семінар буде

проводитись щоквартально відповідно до розпорядження голови облдержадміністрації від 04.08.2010 №506-р «Про затвердження рішення колегії облдержадміністрації від 28.07.2010 «Про хід виконання доручень голови обласної державної адміністрації за результатами апаратних нарад».

«Ділова українська мова та психологія спілкування»

У березні розпочалося навчання за програмою постійно діючого семінару «Ділова українська мова та психологія спілкування» для посадових осіб Чернівецької міської ради. Метою семінару є вдосконалення знань та навичок щодо культури ділового мовлення та психології спілкування.

Семінар проводили викладачі Центру: Скаб Мар'ян Степанович - завідувач кафе-

дри історії і культури української мови філологічного факультету ЧНУ ім. Ю.Федьковича, професор, д. філол. н.; Янкова Аріна Григорівна - викладач кафедри психології факультету педагогіки, психології та соціальної роботи ЧНУ ім. Ю. Федьковича.

«Формування практичних навичок психологічної стійкості та впевненої поведінки посадовця»

2 березня розпочалося навчання за програмою постійно діючого семінару «Формування практичних навичок психологічної стійкості та впевненої поведінки посадовця» для держслужбовців V-VII категорій Головного фінансового управління, Головного управ-

ління охорони здоров'я та управління культури обласної державної адміністрації.

Навчання передбачає проведення тренінгів, які формують у слухачів навички психологічної стійкості та впевненої поведінки у певних складних ситуаціях, які трапляються в процесі роботи. Семінар проводить практичний психолог Головіна Олена Віталіївна.

Виїзний короткотерміновий семінар у Новоселиці

17 березня на базі Новоселицької районної ради проведено виїзний короткотерміновий семінар для депутатів місцевих рад та посадових

осіб органів місцевого самоврядування. На семінарі було розглянуто чимало питань, що стосувалися роботи органів місцевого самоврядування.

МОВОЮ СТАТИСТИКИ

Будівництво житла та об'єктів соціальної сфери за 2010 рік

Приоритетним напрямком будівництва в соціальній сфері, як і в минулі роки, залишається будівництво житла.

У 2010р., за рахунок будівництва нових житлових будинків та розширення і реконструкції житлового фонду, в області введено в експлуатацію 293,8 тис.метрів квадратних загальної площі житла, що в 1,8 раза більше ніж у 2009р. За темпом зростання введення в експлуатацію житла у 2010р. Чернівецька область посіла шосте місце серед регіонів України.

Зростання обсягів житлового будівництва в області забезпечують, в основному, індивідуальні забудовники. Їхня частка у загальному

введенні житла у 2010р. становила 82,7% (у 2009р.- 54,3%).

Більшу частку (54,7%) житла введено в експлуатацію в сільській місцевості.

Більше чверті (25,7%) житла введено в експлуатацію в обласному центрі.

Серед об'єктів соціальної сфери в 2010 році прийняті в експлуатацію будинок-інтернат для людей похилого віку, загальноосвітній навчальний заклад, спортивні зали в загальноосвітніх школах, дошкільні заклади та стоматологічний кабінет, житлові котеджі для ведення зеленого туризму у Вижицькому районі.

Заробітна плата працівників області у січні 2011 року

Розмір нарахованої заробітної плати в середньому на одного штатного працівника у січні 2011р. становив 1707 грн., що на 15,5% більше, ніж у січні 2010р.

Середній розмір заробітної плати одного штатного працівника в січні 2011р. у 1,8 раза перевищував розмір прожиткового мінімуму, встановленого для працездатної

особи.

За видами економічної діяльності найвищий рівень заробітної плати був у працівників фінансової сфери (3155 грн.), найнижчий – у працівників будівництва (940 грн.). Середній розмір заробітної плати працівників промисловості становив – 1782 грн., освіти – 1723 грн., охорони здоров'я – 1494 грн.

Політичні партії та громадські організації Чернівецької області

Станом на перше січня 2011р. підрозділами Міністерства юстиції України та органами виконавчої влади області легалізовано діяльність 7192 об'єднань громадян, що на 5,3% більше, ніж на перше січня 2010р. Більшість (81,7%) склали осередки політичних партій (5873), решта 1319 – громадські організації (самостійні та осередки всіх рівнів).

Більше чверті об'єднань громадян зареєстровано в обласному центрі - Чернівцях. Серед районів області найбільше об'єднань громадян зареєстровано у Новоселицькому (8,3%), Кіцманському (8,1%), Заставнівському, Сторожинецькому та

Хотинському (по 7,3%).

За спрямуванням та видами діяльності громадські організації області розподілялися таким чином: 212 – оздоровчих та фізкультурно-спортивних, 140 – професійної спрямованості, 133 – молодіжних, 99 – освітніх, культурно-виховних, 89 – об'єднань ветеранів та інвалідів, 39 – жіночих, 36 – охорони природи (екологічних), 33 – національних та дружніх зв'язків, 15 – із захисту населення від наслідків аварії на ЧАЕС, 12 – дитячих, 8 – охорони пам'ятників історії та культури, 7 – науково-технічних, творчих об'єднань, 1 громадський рух та 495 інших громадських організацій.

Фахівці вищої кваліфікації

В економіці області станом на 1 жовтня 2010р. працювали 1460 спеціалістів вищої кваліфікації, у тому числі 208 – докторів та 1252 – кандидатів наук. Їх кількість порівняно з відповідною датою 2009р. збільшилась на 91 особу або на 6,6%.

З числа зайнятих в економіці області в 2010р. з різних причин вибуло 79 науковців вищої кваліфікації (11 докторів та 68 кандидатів наук), у тому числі вийшли на пенсію за віком – 12 осіб (1 доктор та 11 кандидатів наук), за межі України виїхало 2 кандидата наук.

За 2010р. фахівці вищої кваліфікації досягли певних результатів своєї діяльності: 161 доктор та 539 кандидатів наук мали наукові праці, що вийшли у фахових виданнях, рекомендовані (затверджені) вченими радами, або фігурували як автори (співвиконавці) у заявках на отримання охоронного документа на об'єкт права інтелектуальної власності. Ними було надруковано 2262 наукові праці у фахових виданнях та подано 135 заявок на отримання охоронного документа на об'єкт права інтелектуальної власності.

Заробітна плата штатних працівників м.Чернівці за 2010 рік

Розмір нарахованої середньомісячної заробітної плати в середньому на одного штатного працівника м.Чернівці за 2010р. становив 1890 грн., що на 6,7% більше, ніж середній розмір заробітної плати по області (1772 грн.).

Працівники обласних центрів, які відносяться до Карпатського економічного району, отримали заробітну плату в таких розмірах: м.Ужгород – 2099 грн., м.Львів – 2096 грн., м.Івано-Франківськ – 1981 грн.

Стан виплати заробітної плати працівникам області на 1 лютого 2011 року

Станом на 1 лютого 2011р. загальна сума заборгованості із виплати заробітної плати працівникам області становила 4,5 млн.грн., з якої 77,5% припадало на економічно активні підприємства, решта на підприємства банкрути та економічно неактивні підприємства.

Серед областей України сума забор-

гованості із виплати заробітної плати працівникам Чернівецької області найменша і становить 0,3% від загальної суми боргу по Україні (1,3 млрд. грн.).

Загалом обсяг невиконаної заробітної плати по області на 1 лютого 2011р. становив 1,9% фонду оплати праці, нарахованого за січень 2011р. (по Україні 5,4%).

Стан газифікації населених пунктів в області у 2010 році

У 2010р. усім споживачам було відпущено 531,1 млн.куб.м природного газу, що на 40,1 млн.куб.м (на 8,2%) більше, ніж у 2009р. Споживання зрідженого газу зменшилося на 314 тонн (на 16,2%) і становило 1622 тонни.

Населення збільшило споживання природного газу порівняно з 2009р. на 34,5 млн. куб.м або на 10%.

В області з початку газифікації було газифіковано природним газом 214,4 тис.

квартир. У 2010р. природним газом було газифіковано 5,4 тис. квартир, з яких із зрідженого газу на природний було переведено 1,7 тис. квартир. На кінець 2010р. в області залишилось 86,8 тис. квартир, газифікованих зрідженим газом.

Усього з початку газифікації в області було встановлено 173,7 тис. газових лічильників, з яких 6,9 тис. – у 2010р.

Інформацію надано Головним управлінням статистики у Чернівецькій області